

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kognitywistyka komunikacji**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Szczeciński, al.
Jana Pawła II 22A, 70-453 Szczecin**

Data przeprowadzenia wizytacji: **14 – 15 stycznia 2025 r.**

Warszawa, 2025

(rok opracowania raportu)

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	20
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	23
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	25
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	27
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	29
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	30
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	35
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	37

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. Leon Miodoński, członek PKA

członkowie:

1. dr Magdalena Wołek
2. dr hab. Natasza Szutta
3. dr Arkadiusz Jasiński – ekspert PKA ds. pracodawców
4. Waldemar Wojna – ekspert PKA ds. studenckich
5. Michał Klimczyk – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kognitywistyka komunikacji prowadzonym przez Uniwersytet Szczeciński została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej na podstawie Uchwały Nr 500/2024 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 11 lipca 2024 r. w sprawie kierunków studiów wyznaczonych do oceny programowej w roku akademickim 2024/2025. Była to kolejna ocena programowa na tym kierunku studiów.

Poprzednia wizytacja dokonana w dniach 18 – 19 grudnia 2018 była zakończona oceną pozytywną. W Uchwale Nr 319/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 czerwca 2019 r. w sprawie oceny programowej na kierunku kognitywistyka komunikacji prowadzonym na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim nie zawarto zaleceń o charakterze naprawczym. Spośród ośmiu przyjętych wówczas przez Polską Komisję Akredytacyjną kryteriów jakościowych oceny programowej siedem otrzymało ocenę „w pełni”, tj. koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni, program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, kadra prowadząca proces kształcenia, współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia, umiędzynarodowienie procesu kształcenia, infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia, a także opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia. Natomiast kryterium skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia uzyskało ocenę „zadowalającą”.

Wizytacja odbyła się w trybie stacjonarnym zgodnie z obowiązującą procedurą. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny, załącznikami do raportu, a także dokumentacją udostępnioną przez Uczelnię. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni w celu omówienia jej szczegółów. Zespół oceniający PKA odbył wszystkie spotkania zgodnie z harmonogramem. Ponadto dokonano oceny wybranych prac dyplomowych i etapowych, odbyły się hospitacje zajęć dydaktycznych, przeprowadzono także wizytację bazy dydaktycznej i socjalnej. Podczas spotkania podsumowującego pracę zespołu oceniającego dokonano oceny spełnienia kryteriów szczegółowych oceny programowej, określonych w załączniku do Statutu PKA oraz sformułowano wstępne uwagi, o których poinformowano władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym wizytację.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	kognitywistyka komunikacji	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	filozofia – 53% językoznawstwo – 6% nauki o komunikacji społecznej i mediach – 22% nauki socjologiczne – 4% psychologia – 14%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów, 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	program studiów nie przewiduje praktyk	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	96	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	Uczelnia nie dostarczyła informacji	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	98,64 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	180 ECTS	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	73 ECTS	-

Nazwa kierunku studiów	kognitywistyka komunikacji	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	filozofia – 50% językoznawstwo – 7% nauki o komunikacji społecznej i mediach – 18% nauki socjologiczne – 11% psychologia – 14%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry, 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	program studiów nie przewiduje praktyk	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	11	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	Uczelnia nie dostarczyła informacji	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	62,04 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	83 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	54 ECTS	-

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cel kształcenia na kierunku kognitywistyka komunikacji Uniwersytetu Szczecińskiego skoncentrowane są na przekazaniu osobom uczącym się wiedzy o procesach poznawczych i komunikacyjnych (w stopniu zaawansowanym na studiach I stopnia i pogłębionym na studiach stopnia II). Wiedza ta ma umożliwić studiującym udział w badaniach naukowych (na studiach I stopnia) i prowadzenie samodzielnych badań (na studiach II stopnia). Ma się także przyczynić do rozwoju ich umiejętności komunikacyjnych oraz przełożyć na postawę „odpowiedzialności za jakość społecznej praktyki komunikacyjnej oraz przeciwdziałanie formom wykluczenia”.

Koncepcja i cele kształcenia ocenianego kierunku są zgodne z misją i strategią Uczelni, której główne zadanie zostało zdefiniowane jako „prowadzenie niezależnej i stojącej na wysokim poziomie działalności badawczej oraz dydaktycznej, przy uwzględnieniu ścisłych powiązań pomiędzy tymi dwoma obszarami”. Studia na kierunku zostały zaprojektowane w oparciu o tę strategię i opierają się na bogatym doświadczeniu naukowo-badawczym oraz dydaktycznym kadry prowadzącej zajęcia.

Koncepcja i cele kształcenia podkreślają interdyscyplinarny charakter kognitywistyki komunikacji. Na obu poziomach kształcenia kierunek został przyporządkowany do tych samych 5 dyscyplin naukowych – filozofii, nauk o komunikacji społecznej i mediach, socjologii, psychologii oraz językoznawstwa, choć w różnych proporcjach. Uczelnia dostarczyła ZO PKA niejednoznaczne i nieprecyzyjne dane dotyczące procentowego przyporządkowania do poszczególnych dyscyplin. Przedłożona ZO PKA korekta (filozofia 53%, językoznawstwo 6%, nauki o komunikacji społecznej i mediach 22%, nauki socjologiczne 4%, psychologia 14%), także nie jest poprawna (łącznie 99%). Dla II stopnia skorygowane wartości wynoszą: filozofia 50%, językoznawstwo 7%, nauki o komunikacji społecznej i mediach 18%, nauki socjologiczne 11% i psychologia 14%. Uczelnia zaznaczyła przy tym, że do wyliczeń nie włączyła wszystkich zajęć obecnych w programach studiów (nie uwzględniono zajęć ogólnouczelnianych – I stopień studiów 6 punktów ECTS; II stopień 1 punkt ECTS oraz lektoratów – I stopień: 10 punktów ECTS; II stopień 2 punkty). Brak precyzyjnych i pełnych danych utrudnia przeprowadzenie rzetelnej oceny koncepcji kształcenia.

W praktyce część z 5 dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany został kierunek pełni w nim funkcję subsydiarną (nauki socjologiczne, językoznawstwo). Według Uczelni w programie studiów zarówno językoznawstwo jak i nauki socjologiczne reprezentuje niewielka liczba zajęć. Do językoznawstwa zostały przypisane następujące zajęcia – na I stopniu: *wstęp do językoznawstwa, profesjolekty we współczesnej polszczyźnie, poprawność językowa*; na II stopniu: *językoznawstwo kognitywne oraz redakcja tekstów naukowych i użytkowych*. Do nauk socjologicznych przyporządkowane są – na I stopniu: *statystyka oraz przygotowanie kwestionariuszy i testów*; na stopniu II: *programy komputerowej analizy danych, także statystyka oraz finansowanie badań naukowych*. W programach studiów w większym stopniu obecne są zajęcia związane z informatyką. Na I stopniu znajdują się: *podstawy informatyki, wprowadzenie do algorytmów, tworzenie stron internetowych, podstawy Pythona, badania rozwiązań internetowych, sztuczna inteligencja*. Na stopniu II: *programy komputerowej analizy danych, czy tworzenie aplikacji internetowych*). Nie jest więc jasne, dlaczego oceniany kierunek został przyporządkowany do nauk socjologicznych i językoznawstwa (a do informatyki nie).

Na niewłaściwe przyporządkowanie kierunku do językoznawstwa i nauk socjologicznych wskazuje także niewielki procent punktów ECTS jak przypisała im Uczelnia w programach studiów (na poziomie 4–11%). Na studiach I stopnia efekt uczenia się z kategorii wiedzy odnosi się m.in. do nich w sposób ogólny: „ma ogólną wiedzę z zakresu dyscyplin naukowych badających poznawczą i komunikacyjną aktywność człowieka, które tworzą fundament interdyscyplinarnych badań kognitywistycznych, w tym z filozofii, socjologii, językoznawstwa, nauk o komunikacji społecznej i mediach, psychologii” (K_W02). Na studiach II stopnia obecne są natomiast 2 efekty: „ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę obejmującą teorię i metodologię z zakresu dyscyplin naukowych badających poznawczą i komunikacyjną aktywność człowieka, w tym filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach” (K_W02). oraz „ma szczegółową wiedzę o najnowszych osiągnięciach, szkołach i tendencjach badawczych kognitywistyki oraz nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament, w tym: filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach, neuronauki” (K_W05). Efekty te są sformułowane zbyt szeroko i nie stanowią wystarczającego uzasadnienia dla przypisania kierunku do pięciu dyscyplin naukowych.

Koncepcja studiów oraz cele kształcenia ocenianego kierunku są powiązane ze specjalistycznymi badaniami prowadzonymi w Uczelni w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Potwierdzają to publikacje naukowe, realizacja projektów badawczych finansowanych przez polskie instytucje, a także staże odbywane w renomowanych zagranicznych uczelniach. W wiodącej dyscyplinie – filozofii – prowadzone są badania obejmujące jej subdyscypliny tj. epistemologia, filozofia umysłu czy filozofia percepcji, które stanowią podstawy kognitywistyki. W zakresie pozostałych dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek (nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki socjologiczne, językoznawstwo czy psychologia), realizowane są badania istotne dla kognitywistyki, m.in. z obszaru neurolingwistyki, psychologii poznawczej oraz metodologii badań społecznych. Nauczycielki i nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia dydaktyczne na kierunku kognitywistyka komunikacji realizują także badania o charakterze interdyscyplinarnym. Obejmują one zarówno podejście teoretyczne, jak i empiryczne – właściwe dla kognitywistyki. W Uczelni działa grupa badawcza Cognition & Communication Research Group (CCRG), w skład której wchodzi osoby związane z ocenianym kierunkiem. Wyniki badań grupy publikowane są w uznanych czasopismach naukowych.

Koncepcja i cele kształcenia kierunku są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, ze szczególnym uwzględnieniem wymagań branży informatycznej (IT) oraz sektora edukacji. W tych obszarach szczególnie cenione są kompetencje miękkie, pozwalające skutecznie odnaleźć się na współczesnym rynku pracy. Istotnym elementem jest również przygotowanie absolwentek i absolwentów w zakresie korzystania z narzędzi do projektowania oraz oceny użyteczności aplikacji oraz rozwiązań internetowych, a także umiejętność praktycznego zastosowania sztucznej inteligencji w biznesie.

Koncepcja i cele kształcenia zostały opracowane z myślą o wyposażeniu studiujących w zaawansowane umiejętności komunikacyjne, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania narzędzi internetowych. Dzięki współpracy z przedstawicielami firm z branży IT oraz firm szkoleniowych, program studiów został dostosowany do aktualnych potrzeb rynku pracy. Do programu wprowadzono treści dotyczące doświadczenia użytkownika (UX), architektury informacji, projektowania stron internetowych oraz praktycznego zastosowania sztucznej inteligencji w biznesie, szczególnie w sektorze IT.

Koncepcja studiów uwzględnia znajomość metod i technik kształcenia na odległość. Choć zajęcia odbywają się głównie w formie stacjonarnej (jedynie na I stopniu *podstawy Pythona* prowadzone są w formie zajęć w formie e-learningu), zarówno studenci, jak i nauczyciele akademicki wykorzystują narzędzia do nauczania zdalnego, takie jak MS Teams i Moodle, do komunikacji oraz realizacji wybranych zadań, np. przekazywania prac etapowych. W formie e-learningu studenci zobowiązani są do ukończenia szkoleń z zakresu BHP, korzystania z zasobów bibliotecznych oraz dedykowanych kursów e-learningowych.

Efekty uczenia się przypisane do kierunku kognitywistyka komunikacji nie są w pełni zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Na studiach I stopnia część efektów uczenia się wskazuje na wyróżnioną w koncepcji kształcenia rolę poznania i komunikacji. Jest to widoczne we wszystkich trzech kategoriach efektów uczenia się: wiedzy, umiejętności i kompetencji w takich zapisach jak: „zna i rozumie na poziomie zaawansowanym opisywane przez kognitywistkę formy aktywności komunikacyjnej człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji językowej” (K_W07); „formułuje proste ekspertyzy dotyczące kompetencji poznawczych i komunikacyjnych niezbędnych do realizacji określonych celów, analizuje motywy działań innych ludzi i przewiduje ich zachowania” (K_U12); „ma świadomość poznawczych i kulturowych uwarunkowań skutecznej współpracy i komunikacji oraz zagrożeń wynikających z ignorowania tych uwarunkowań” (K_K06). W efektach uczenia się studiów II stopnia ukierunkowanie takie nie jest wyraźne.

Efekty uczenia się, zarówno I jak i II stopnia podkreślają interdyscyplinarny charakter kierunku. W kategorii wiedzy uwzględniono wiedzę z zakresu wszystkich 5 dyscyplin, do których kierunek został przypisany. Jednak efekty uczenia się nie odzwierciedlają nierównego procentowego udziału poszczególnych dyscyplin, w tym wiodącej roli filozofii. Przykładem mogą być wcześniej wspomniane efekty uczenia się: „ma ogólną wiedzę z zakresu dyscyplin naukowych badających poznawczą i komunikacyjną aktywność człowieka, które tworzą fundament interdyscyplinarnych badań kognitywistycznych, w tym z filozofii, socjologii, językoznawstwa, nauk o komunikacji społecznej i mediach, psychologii” – I stopień (K_W02). II stopień: „ma szczegółową wiedzę o najnowszych osiągnięciach, szkołach i tendencjach badawczych kognitywistyki oraz nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament, w tym: filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach, neuronauki” (K_W05), a także „ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę obejmującą teorię i metodologię z zakresu dyscyplin naukowych badających poznawczą i komunikacyjną aktywność człowieka, w tym filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach”, K_W02). Wszystkie wymienione efekty zostały sformułowane niezwykle szeroko, co może powodować trudności z ich osiągnięciem. Takie sformułowania nie odzwierciedlają, zadeklarowanego przez Uczelnię, procentowego przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych i prowadzą do niespójności między koncepcją kształcenia, a realizacją programu studiów.

Procentowy udział dyscyplin także jest trudny do oceny na poziomie szczegółowych efektów uczenia się (zapisanych w sylabusach zajęć) ze względu na sposób ich przyporządkowania do efektów ogólnych (szczegóły znajdują się w dalszej części).

Efekty uczenia się są zgodne z profilem ogólnoakademickim profilem studiów. Uwzględniają kompetencje badawcze właściwe dla poziomu studiów licencjackich (np. „formułuje złożone i nietypowe problemy badawcze z zakresu kognitywistyki i teorii komunikacji, rozwiązuje je za pomocą trafnie dobranych metod i przy uwzględnieniu zastanej wiedzy teoretycznej i znanych doniesień eksperymentalnych, K_U07”) i magisterskich (np. „ma pogłębione umiejętności badawcze –

obejmujące analizę i syntezę wyników badawczych kognitywistyki oraz nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament, dobór właściwych metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacje wyników - pozwalające na oryginalne, wieloaspektowe ujęcie i wyjaśnianie zjawisk poznawczych i komunikacyjnych”, K_U02).

W efektach uczenia się I i II stopnia uwzględniono pełen zakres kompetencji określonych w Polskiej Ramie Kwalifikacji (PRK), jednak nie zawsze został właściwie określony ich poziom. Niewłaściwie sformułowane są efekty uczenia się wskazujące osiągnięcie wiedzy na poziomie podstawowym, zamiast na zaawansowanym, co byłoby zgodne z wymaganiami PRK6 dla studiów I stopnia: „ma podstawową wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej kognitywistyki, ze szczególnym uwzględnieniem właściwego jej interdyscyplinarnego podejścia badawczego i głównych tendencji jej rozwoju (K_W01); „zna i rozumie metody analizy oraz interpretacji informacji internetowej, ma podstawową wiedzę o metodach jej tworzenia, zna poznawcze i kulturowe uwarunkowania jej funkcjonalności (K_W10); „zna i rozumie społeczne i etyczne regulacje i zasady działalności zawodowej, ma podstawową wiedzę o ekonomicznych, prawnych, etycznych i obyczajowych normach regulujących transfer informacji w sferze publicznej, także podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, ze szczególnym uwzględnieniem informacji internetowej” (K_W13) i „ma podstawowa wiedzę o organizacji badań naukowych, życia kulturalnego oraz działalności gospodarczej, zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości” (K_W14). Zaniżony poziom efektu uczenia się dotyczy także w kategorii umiejętności: „porozumiewa się swobodnie przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku polskim i obcym realizowanym w ramach programu studiów na poziomie podstawowym” (K_U07)“.

Na studiach II stopnia zbyt nisko wyznaczony został poziom efektu: „ma zaawansowaną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej kognitywistyki oraz jej tendencjach rozwojowych: rozumie interdyscyplinarny charakter jej badań, zna związki zachodzące między kognitywistyką a dyscyplinami naukowymi obszaru nauk humanistycznych (filozofią, językoznawstwem i in.) oraz dyscyplinami naukowymi obszaru nauk społecznych (psychologią, socjologią, naukami o komunikacji społecznej i mediach i in.) umożliwiającą interdyscyplinarną pracę ze specjalistami z różnych dziedzin badawczych”, K_W01). Zgodnie z PRK, poziom 7, odpowiada wiedzy pogłębionej, a nie zaawansowanej.

Nie jest prawidłowe powiązanie efektu uczenia się „definiuje cele swojego działania i samodzielnie zdobywa wiedzę oraz umiejętności niezbędne do ich realizacji” (K_U02), z dwoma kategoriami PRK (P6S_UO i P6S_UU), przy czym z jedną z nich w sposób niewłaściwy. Kategoria P6S_UO odnosi się bowiem do planowania i pracy zespołowej, która nie została przewidziana w tym efekcie.

Ponadto na studiach I stopnia sformułowano identyczne szczegółowe efekty uczenia się dla zajęć wielosemestralnych (np. *konwersatorium monograficzne I i II, wykład monograficzny I, II i III*). Brak uwzględnienia progresu kompetencji między tymi zajęciami sprawia, że już zaliczenie I części wystarcza do osiągnięcia określonych efektów uczenia się. W związku z tym umieszczanie części II w programie studiów nie ma uzasadnienia, gdyż nie wnosi nowych elementów do osiągniętych efektów uczenia się.

Niewłaściwą praktyką w konstruowaniu sylabusów jest odnoszenie szczegółowych efektów uczenia się do nierealistycznej ilości ogólnych efektów. Przykładowo, szczegółowe efekty uczenia się zajęć *problemy kognitywistyki I: percepcja* (studia I stopnia, wykład, egzamin ustny), odnoszą się aż do 30 różnych ogólnych efektów uczenia się. W kategorii wiedzy 3 szczegółowe efekty mają odniesienie do 10 różnych ogólnych efektów. Podobnie w kategorii umiejętności – 3 efekty szczegółowe odnoszą się do 10 ogólnych efektów uczenia się. Co więcej, aż 10 różnych ogólnych efektów uczenia się z kategorii kompetencji społecznych przypisano 1 efektowi szczegółowemu, który brzmi: „student docenia wpływ osiągnięć teoretyczno-empirycznych omawianych koncepcji percepcji na rozumienie zachowań indywidualnych osób oraz grup społecznych”.

Podobne sytuacje występują na studiach II stopnia. Przykładowo, w ramach zajęć *językoznawstwo kognitywne I* (wykład, egzamin ustny) 1 szczegółowy efekt uczenia się z kategorii wiedzy („rozpoznaje i wyjaśnia tezy i argumenty formułowane w rozprawach dotyczących tematyki wykładu mieszczącej się w ramach szeroko rozumianych nauk o języku, informacji i komunikacji, rozpoznaje i przedstawia ich założenia teoretyczne oraz konsekwencje empiryczne”) odnosi się aż do 10 ogólnych efektów uczenia się, z których duża część została sformułowana niezwykle szeroko, wskazując wszystkie 5 dyscyplin naukowych, do których przyporządkowano kierunek. Taka struktura efektów uczenia się sprawia, że osiągnięcie wszystkich zadeklarowanych celów oraz ich rzetelna weryfikacja, stają się nierealne.

Efekty uczenia się przypisane do kierunku kognitywistyka komunikacji są specyficzne dla kognitywistyki i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, jak również z zakresem działalności naukowej uczelni w tych dyscyplinach.

Efekty uczenia się uwzględniają kompetencje badawcze. Na studiach I stopnia uwzględniają je efekty takie jak „zna i rozumie na poziomie zaawansowanym stosowane w kognitywistyce metody badawcze, narzędzia pozyskiwania, opisu i opracowania danych oraz techniki modelowania procesów poznawczych i komunikacyjnych” (K_W08) oraz „zna i rozumie metody analizy i interpretacji tekstu kognitywistycznego” (K_W09). Na studiach stopnia II m.in. efekty: „ma uporządkowaną, zaawansowaną i prowadzącą do specjalizacji wiedzę o procesach i zjawiskach badanych przez kognitywistykę, w tym o poznaniu społecznym, uczeniu się, sprawstwie, formowaniu przekonań, konceptualizacji” (K_W09) i „ma pogłębione umiejętności badawcze – obejmujące analizę i syntezę wyników badawczych (K_U02).

Efekty uczenia się uwzględniają także komunikowanie się w języku obcym na poziomie B2 (studia I stopnia) i B2+ (studia II stopnia) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Na studiach I stopnia widoczne jest to w takich zapisach jak: „tłumaczy samodzielnie proste teksty z zakresu kognitywistyki oraz informacje internetowe z języka polskiego na język obcy realizowany w ramach programu studiów i języka obcego na polski zgodnie z wymaganiami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego” (K_U14); „tworzy, w języku polskim oraz języku obcym realizowanym w ramach programu studiów, pisemne opracowanie oraz ustne prezentacje uzyskanych wyników badawczych, ze szczególnym uwzględnieniem relacji przedstawianych wyników do zastanej wiedzy teoretycznej i doniesień eksperymentalnych” (K_U06), czy „zna terminologię kognitywistyczną w języku angielskim” (K_W04). Na studiach II stopnia natomiast w zapisach: „ma umiejętności językowe z języka obcego realizowanego w ramach programu studiów na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie kognitywistyki oraz nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament (filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach i in.) (K_U12); „ma pogłębioną umiejętność przygotowywania prac pisemnych oraz wystąpień ustnych w języku polskim i obcym realizowanym w ramach programu studiów na tematy należące do pola badawczego kognitywistyki i nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament (filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii, nauk o komunikacji społecznej i mediach, neuronauki in.), w szczególności prac prezentujących wyniki własnych badań i studiów” (K_U11); „zna, na poziomie rozszerzonym, terminologię kognitywistyczną w języku polskim i angielskim (K_W03).

Mimo obecności wymienionych efektów uczenia się w programach studiów, zajęcia w językach obcych są realizowane na minimalnym poziomie – ograniczają się do lektoratów (zarówno na I, jak i na II stopniu studiów) oraz jednego przedmiotu do wyboru prowadzonego w języku angielskim (konwersatorium o wymiarze 20 godzin na I stopniu i 30 godzin na II stopniu).

Ponadto, na II stopniu studiów szczegółowe efekty uczenia się *przedmiotu do wyboru w języku obcym* nie odnoszą się do żadnego z wymienionych językowych ogólnych efektów uczenia się. Efekty te uszczegółowione są jedynie w sylabusach zajęć lektoratowych oraz zajęć prowadzonych w języku polskim. Przykładowo, efekt uczenia się z I stopnia: „tworzy, w języku polskim oraz języku obcym realizowanym w ramach programu studiów, pisemne opracowanie oraz ustne prezentacje uzyskanych wyników badawczych, ze szczególnym uwzględnieniem relacji przedstawianych wyników do zastanej

wiedzy teoretycznej i doniesień eksperymentalnych” (K_U06) występuje w sylabusach zajęć takich jak *psychologia poznawcza, statystyka czy konwersatorium monograficzne*, natomiast nie pojawia się w sylabusie zajęć *przedmiotu do wyboru w języku obcym*. Taka sytuacja jest nieprawidłowa.

W programach studiów brak jest również specjalistycznych zajęć (np. translatorów), w trakcie których studenci mogliby poznać specjalistyczny język kognitywistyki oraz przygotować się do uczestnictwa (na I stopniu) i prowadzenia (na II stopniu) badań naukowych z użyciem tego języka.

W programach studiów brak jest też specjalistycznych zajęć (np. translatorów), w trakcie których studenci mogą poznać specjalistyczny język kognitywistyki i przygotować się do uczestniczenia (I stopień) i prowadzenia (II stopień) z użyciem tego języka badań naukowych.

Osiągnięcie kompetencji społecznych niezbędnych do prowadzenia działalności naukowej przewiduje szereg efektów uczenia się zarówno na studiach I, jak i na II stopnia. Podkreślają one znaczenie m.in. krytycznej oceny zakresu posiadanej wiedzy i umiejętności, gotowość do współpracy, czy do działania w sposób przedsiębiorczy.

W ogólnych zarysach efekty uczenia się są sformułowane w sposób zrozumiały i możliwy do osiągnięcia, co w większości przypadków pozwala na stworzenie systemu ich weryfikacji. Problemy mogą jednak wystąpić w przypadku zbyt szeroko zdefiniowanych efektów, które odnoszą się jednocześnie do 5 dyscyplin naukowych (co ma miejsce zarówno na I, jak i na II stopniu studiów). Weryfikacja powinna obejmować wówczas wszystkie wymienione dyscypliny. Na żadnych zajęciach nie ma to miejsca.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹⁰(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinach filozofia (dyscyplina wiodąca), nauki o komunikacji społecznej i mediach, psychologia, językoznawstwo, nauki socjologiczne, do których kierunku jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tych dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się nie w pełni są zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Są natomiast zgodne z dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek. Nie zawsze opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także nie w każdym wypadku odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji. Odpowiadają natomiast profilowi ogólnoakademickiemu.

¹⁰W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Przyporządkowania kierunku do zbyt wielu dyscyplin naukowych, w tym do takich, które pełnią rolę subsydiarną wobec koncepcji i celów kształcenia.
2. Niedostosowania ogólnych efektów uczenia się do odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (6 – studia I stopnia i 7 – studia II stopnia).
3. Niewłaściwego uszczegółowienia ogólnych efektów uczenia się w sylabusach zajęć oraz w niektórych wypadkach, zbyt szerokiego ich sformułowania utrudniającego stworzenie systemu weryfikacji.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

1. Zaleca się przyporządkowanie kierunku wyłącznie do dyscyplin naukowych stanowiących jego rzeczywiste teoretyczne podstawy.
2. Zaleca się dostosowanie ogólnych efektów uczenia się do odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (6 w przypadku stopnia I i 7 w przypadku stopnia II).
3. Uporządkowanie powiązań między ogólnymi a szczegółowymi efektami uczenia się oraz sformułowania uwzględniającego rzeczywistą rolę poszczególnych dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, tak by w każdym wypadku była możliwa ich weryfikacja.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe ocenianego kierunku nie w pełni są zgodne z efektami uczenia się. Natomiast są zgodne ze stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek. Efekty uczenia się odzwierciedlają zakres działalności naukowej Uczelni w tych dyscyplinach, a tematyka zajęć jest ściśle powiązana z aktualnymi badaniami naukowymi prowadzonymi przez osoby realizujące zajęcia dydaktyczne.

Treści programowe studiów I i II stopnia zostały podzielone na 3 kategorie:

- 3) Podstawowe – na studiach I stopnia obejmują m.in.: zagadnienia z zakresu filozofii (np. *kultura logicznego myślenia, etyka, epistemologia*), psychologii poznawczej, wprowadzenia do kognitywistyki, językoznawstwa czy algorytmów; na II stopniu dotyczą np.: ewolucji poznania, metodologicznych podstaw badań eksperymentalnych, statystyki.
- 3) Kierunkowe – obejmują zagadnienia związane z metodologią badań, statystyką, semantyką, pragmatyką, językiem Python czy tematyką typową dla badań kognitywistycznych, tj. percepcja, sztuczna inteligencja, świadomość (studia I stopnia); język i komunikacja, uczenie się, pojęcia, przekonania, a także tworzenie aplikacji internetowych i finansowanie badań naukowcy (studia II stopnia).

- 3) Pozostałe zajęcia – są to zajęcia do wyboru, których treści odzwierciedlają aktualne badania prowadzone przez nauczycielki i nauczycieli akademickich. Na studiach I stopnia realizowane są one w formie konwersatoriów monograficznych i wykładów monograficznych w ramach 3 modułów: *język i komunikacja, człowiek i kultura, procesy poznawcze*, natomiast na studiach II stopnia w formie konwersatorium w języku polskim i angielskim oraz laboratorium w ramach modułów tj.: *dyscyplina nauk humanistycznych, dyscyplina nauk o języku i komunikacji, dyscyplina nauk o poznaniu, nowe trendy w humanistyce i nowe trendy w naukach o języku i komunikacji*.

Dodatkowo, na studiach obu stopni kognitywistyki komunikacji obecne są treści realizowane w ramach wykładów ogólnouczelnianych i wykładów z dziedziny nauk społecznych. Na studiach I stopnia dotyczą one m.in. ekonomii i finansów, ochrony praw człowieka czy działań twórczych w edukacji. Na studiach II stopnia obejmują np. przedsiębiorczość, negocjacje i zarządzanie projektami.

Treści programowe uwzględniają badania prowadzone w ramach dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek, w tym mające kluczowe znaczenie dla kognitywistyki, kanoniczne badania prowadzone w ramach dyscypliny wiodącej – filozofii. Na studiach I stopnia obejmują one takie subdyscypliny jak epistemologia, filozofia umysłu, modele umysłu, etyka oraz logika. Jednak w kontekście komunikacyjnego nachylenia kierunku zauważalny jest brak treści dotyczących istotnych i ugruntowanych obszarów filozofii, takich jak filozofia języka czy estetyka. Na studiach II stopnia treści programowe związane z filozofią nie wskazują jednoznacznie na wiodący charakter tej dyscypliny. Obejmują zagadnienia takie jak ewolucja poznania, metodologiczne podstawy badań eksperymentalnych, pragmatyka eksperymentalna, modelowanie uczenia się w sieciach neuronowych, komunikacja wizualna, procesy poznawcze, język i komunikacja, uczenie się oraz pojęcia.

Treści programowe nie zawsze umożliwiają osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w pełni. Choć treści programowe są specyficzne dla zajęć tworzących program kierunku, to szerokie sformułowanie efektów uczenia się i ich zakres (obejmujący 5 dyscyplin naukowych) sprawia, że część z nich może zostać osiągnięta w minimalnym stopniu, lub jedynie fragmentarycznie. Dodatkowym ograniczeniem jest liczba zajęć i przewidzianych na nie godzin. Problem ten jest szczególnie widoczny na studiach II stopnia. Przykładem może być efekt uczenia się: „ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę obejmującą teorię i metodologię z zakresu dyscyplin naukowych badających poznawczą i komunikacyjną aktywność człowieka, w tym filozofii, językoznawstwa, psychologii, socjologii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach” (K_W02). W przypadku językoznawstwa jego realizacja opiera się na dwóch zajęciach: *językoznawstwo kognitywne* (30 godzin, wykład) oraz *redakcja tekstów naukowych i użytkowych* (30 godzin, konwersatorium). Nie jest możliwe, aby w trakcie jednego wykładu oraz konwersatorium (którego przedmiotem jest umiejętność redakcji tekstów) studenci zdobyli pełną uporządkowaną i pogłębioną wiedzę dotyczącą teorii i metodologii językoznawstwa. Podobne wątpliwości dotyczą możliwości zdobycia uporządkowanej i pogłębionej wiedzy w zakresie teorii i metodologii dyscypliny nauki socjologiczne, dla której przewidziano następujące zajęcia: *finansowanie badań naukowych* (10 godzin, ćwiczenia), *statystyka* (30 godzin, ćwiczenia), *programy komputerowej analizy danych* (30 godzin, ćwiczenia). Analogiczne zastrzeżenia budzi możliwość osiągnięcia efektu „ma pogłębione umiejętności badawcze – obejmujące analizę i syntezę wyników badawczych kognitywistyki oraz nauk stanowiących jej interdyscyplinarny fundament, dobór właściwych metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników – pozwalające na oryginalne, wieloaspektowe ujęcie i wyjaśnianie zjawisk poznawczych i komunikacyjnych” (K_U02). Zakres i charakter zajęć przewidzianych w programie studiów nie zapewniają warunków do pełnej realizacji tego efektu.

W programach studiów zauważalne są pewne dysproporcje między nakładem pracy studiujących, uzyskanymi punktami ECTS oraz wagą przedmiotów. Przykładowo, na I stopniu studiów nakład pracy wymagany do osiągnięcia założonych efektów uczenia się zajęć realizowanych w formie 30-godzinnych wykładów raz oszacowano na 3 punkty ECTS (np. *problemy kognitywistyki I: percepcja oraz problemy kognitywistyki II: sztuczna inteligencja*; oba kończą się egzaminem), innym razem na 2 punkty ECTS (*problemy kognitywistyki III: świadomość*, także egzamin). Syllabusy zajęć nie uzasadniają takiej różnicy.

Szczególnie niewłaściwe jest przeznaczenie jedynie 15 godzin i 1 punktu ECTS na kluczowy dla kognitywistyki obszar – *filozofię umysłu*. Zajęcie te ponadto prowadzone są jedynie w formie wykładu (jak wiele innych na ocenianym kierunku). W tak ograniczonym wymiarze godzinowym studenci mają osiągnąć m.in. następujące efekty uczenia się: „student identyfikuje oraz streszcza stanowiska filozoficzne na temat umysłu”, „student rozpoznaje i charakteryzuje filozoficzne uwarunkowania problemów i koncepcji kognitywistycznych”, czy „student analizuje i poddaje krytyce argumenty za lub przeciw omawianym stanowiskom, identyfikuje ich kluczowe tezy i założenia”. Jest to mało prawdopodobne. Nieproporcjonalność ta jest szczególnie widoczna w zestawieniu z innymi zajęciami, takimi jak *prawo alimentacyjne* (wykład z nauk społecznych, 30 godzin, 3 ECTS), *wykłady monograficzne* (30 godzin, 3 ECTS) czy *pragmatyka* (30 godzin wykładu, 4 ECTS). Podobne wątpliwości budzi przeznaczenie jedynie 3 punktów ECTS w 4 semestrze studiów i 2 punktów ECTS w 5 semestrze (przy 30 godzinach zajęć) na *laboratorium kognitywistyczne*, w trakcie którego zakłada się osiągnięcie efektów uczenia się m.in. w zakresie znajomości metod badawczych, narzędzi opisu, analizowania i interpretowania danych, organizacji badań naukowych, formułowania problemów badawczych kognitywistyki i teorii komunikacji oraz ich rozwiązywania.

Uczelnia, określając nakład pracy studentów wyrażony w punktach ECTS, uwzględniła w rachunkach potencjalny udział w konsultacjach. Przykładowo, na I stopniu studiów sylabus wykładu z dziedziny nauk społecznych *ekonomia nas wszystkich - jak pogodzić zysk z celami ekologicznymi i społecznymi* zakłada, że każdy studiujący będzie uczestniczył w konsultacjach przez 9 godzin; zajęcia z *problemów kognitywistyki II: sztuczna inteligencja* przewidują dla każdego studenta udział w 4 godzinach konsultacji, a *konwersatorium do wyboru w języku obcym* – 8 godzin. Aż 19 godzin konsultacji wliczono do 4 punktów ECTS wykładu *pragmatyka*. Skrajny przykład stanowią zajęcia *modelowanie i symulacja procesów poznawczych i komunikacyjnych* na II stopniu studiów (15 godzin wykładu i 30 godzin laboratorium), których nakład pracy studentów oszacowano w sumie na 125 godzin (5 punktów ECTS), uwzględniając w tej wartości aż 50 godzin konsultacji dla każdej studiującej osoby. ZO PKA zaleca przeanalizowanie sposobu szacowania nakładu pracy osób studiujących, wyrażonego w punktach ECTS, w odniesieniu do poszczególnych zajęć.

Udział osób studiujących w konsultacjach Uczelnia wliczyła też do, wyrażanej w punktach ECTS, liczby godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia. Jednocześnie nie przypisano konsultacjom efektów uczenia się, treści programowych ani metod weryfikacji i oceny, co nie powinno mieć miejsca. Godziny konsultacji nie zostały ponadto wliczane do rocznego wymiaru pensum dydaktycznego nauczycielek i nauczycieli akademickich.

Wskazana przez Uczelnię liczba punktów ECTS na studiach I stopnia osiąganych przez studentów w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia wynosi 98,64 ECTS, a II stopnia 62,04 ECTS. Przy założeniu, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzinom kontaktowych, łączna liczba godzin dydaktycznych na obu stopniach studiów jest zbyt mała. Nawet przy niższej granicy 1 ECTS = 25 godzin, na I stopniu powinno być 2466 godzin, podczas gdy obecnie jest 1887, co oznacza brak 579 godzin. Na II stopniu studiów zamiast wymaganych 1551 godzin jest ich 959, co daje niedobór 592 godzin, stanowiący aż 62% obecnej wartości. To oznacza, że program studiów na studiach I i II stopnia nie spełnia ustawowego wymogu 50% punktów ECTS prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia. ZO PKA zaleca urzeczywistnienie liczby godzin wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określonych w programie studiów do wymogów ustawowych.

Sekwencja i kolejność zajęć przewidzianych w programie studiów są zasadniczo prawidłowe i umożliwiają osiąganie przez studiujących efektów uczenia – choć, jak wskazano wcześniej, w niektórych przypadkach jedynie w minimalnym stopniu. Pewne mankamenty wynikają z szerokiego sformułowania efektów uczenia się oraz ograniczonej liczby zajęć i godzin dydaktycznych przewidzianych w programie. Na pierwszym semestrze studiów I stopnia zaplanowano kompleks zajęć

propedeutycznych i wprowadzających w obszar dyscyplin, do których przypisano kierunek (filozofia, językoznawstwo i psychologia). Wśród nich znalazły się: *propedeutyka filozofii, kultura logicznego myślenia, wprowadzenie do kognitywistyki, wprowadzenie do językoznawstwa oraz psychologia poznawcza*. Od początku studiów realizowane są także zajęcia z obszaru informatyki tj. *tworzenie stron internetowych i wprowadzenie do algorytmów*. Na drugim semestrze pojawiają się zajęcia o wyższym stopniu specjalizacji w zakresie filozofii (*epistemologia I: wiedza i prawda, etyka, filozofia umysłu, modele umysłu, logika I*) oraz psychologii (*podstawy neurofizjologii, wprowadzenie do kognitywistyki porównawczej*), a także nauk o komunikacji społecznej i mediach (*doświadczenia użytkownika*). W kolejnych semestrach systematycznie podejmowane są bardziej złożone problemy kognitywistyki (jak percepcja, czy sztuczna inteligencja, *psychologia emocji i motywacji, przygotowanie kwestionariuszy i testów, statystyka*) i językoznawstwa (np. *poprawność językowa*). Istotnym elementem programu są zajęcia *laboratorium kognitywistyczne* (słusznie usytuowane na 4 i 5 semestrze studiów). Laboratorium to prowadzone jest w specjalnie wyposażonej sali, m.in. w eyetrackery. Lektoraty z języków obcych prowadzone są na semestrach od 2 do 4, seminarium dyplomowe zaplanowano na ostatnim roku studiów. Taka struktura programu zapewnia stopniowe wprowadzanie kluczowych zagadnień, pozwalając na systematyczne budowanie wiedzy i rozwijanie umiejętności oraz nabywanie kompetencji społecznych, co jest szczególnie istotne w kontekście interdyscyplinarnego charakteru kognitywistyki.

Na studiach stopnia II sekwencja i kolejność zajęć również zasadniczo są prawidłowe, choć podobnie jak na I stopniu studiów, w niektórych wypadkach osiągnięcie szeroko sformułowanych efektów uczenia się jest utrudnione. Na początku studiów zaplanowano zajęcia takie jak *ewolucja poznania, językoznawstwo kognitywne, metodologiczne podstawy badań eksperymentalnych, neurolingwistyka, neuronauka poznawcza, programy komputerowej analizy danych i psychometria*. Później wprowadzono m.in. *pragmatykę eksperymentalną, statystykę i zagadnienia kognitywistyki* takie jak *język i komunikacja*. W semestrze trzecim przewidziano zajęcia lektoratowe. Ostatnie dwa semestry programu obejmują przedmioty specjalistyczne z zakresu kognitywistyki (*pojęcia i przekonania*), *finansowanie badań naukowych* oraz różne zajęcia do wyboru (w tym jedno w j. obcym). W semestrze tym wprowadzono także zajęcia *własny projekt badawczy z neuronauki poznawczej i własny projekt badawczy z pragmatyki eksperymentalnej* oraz *seminaria dyplomowe*.

Na obu stopniach studiów część zajęć realizowana jest w postaci zajęć ogólnouczeniowych i wykładów z nauk społecznych (na I stopniu studiów takich jak: *prawo alimentacyjne, kreatywność i innowacje, społeczna odpowiedzialność biznesu*; na II stopniu np. wspomniana wcześniej *polityka i społeczeństwo w państwach obszaru postradzieckiego, negocjacje, czy wprowadzenie do sztucznej inteligencji*).

Na ocenianym kierunku zajęcia prowadzone są w formie ćwiczeń, konwersatoriów, seminariów, laboratoriów i wykładów. Tych ostatnich jest zdecydowanie zbyt dużo, co utrudnia osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, zwłaszcza w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych. W formie wykładów – mimo że zajęcia prowadzone są w niewielkiej grupie studiujących – prezentowane są kluczowe treści kształcenia. Na studiach I stopnia wykłady zajmują 760 godzin, co stanowi aż 40% procent wszystkich zajęć. Na studiach II stopnia liczba godzin wykładowych wynosi 287, co stanowi 30% całkowitej liczby godzin zajęć. (W raporcie samooceny podane zostały inne wartości; Uczelnia skorygowała dane). Mając na uwadze to, że forma podająca, jaką są wykłady, jest mniej efektywnym sposobem nauczania, a dodatkowo studenci nie mają obowiązku uczestniczenia w nich, ZO PKA rekomenduje zmniejszenie liczby godzin wykładów na rzecz bardziej interaktywnych form kształcenia, takich jak ćwiczenia, laboratoria, warsztaty czy konwersatoria.

Znaczącą część zajęć w programie studiów stanowią zajęcia do wyboru (73 ECTS na studiach I stopnia, 54 ECTS – studia II stopnia). Część z nich, zarówno na I, jak i na II stopniu, obejmuje zajęcia ogólnouczeniowe oraz lektoraty języków obcych. Dokładniejsza analiza wskazuje jednak, że wybór zajęć kierunkowych, takich jak *przedmiot do wyboru w języku obcym, wykład monograficzny I-III, konwersatorium monograficzne I-III* (I stopień) oraz zajęć w ramach modułów: *dyscypliny nauk o poznaniu, dyscypliny nauk humanistycznych, dyscypliny nauk o języku i komunikacji*, a także

modułów: *nowe trendy w naukach o poznaniu, nowe trendy w naukach o języku i komunikacji, czy nowe trendy w humanistyce* (II stopień) odbywa się jedynie w formie preselekcji. Przed rozpoczęciem kolejnego semestru studium głosują na proponowane zajęcia, a uruchamiane są jedynie te, które uzyskają wymaganą większość. Osoby, które znalazły się w mniejszości, są więc zobowiązane do uczestnictwa w zajęciach wybranych przez większość grupy. W praktyce całe roczniki biorą udział w tych samych zajęciach, co oznacza, że na ocenianym kierunku nie jest spełniony wymóg indywidualizacji ścieżki kształcenia na wymaganym poziomie (30% ECTS).

Program obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek (filozofia, nauki o komunikacji społecznej i mediach, psychologia, językoznawstwo oraz nauki socjologiczne). Zajęcia związane z ostatnimi dwoma obszarami (językoznawstwo i nauki socjologiczne) są obecne w programie studiów, jednak w niewielkim stopniu. Na I stopniu do zajęć powiązanych z działalnością naukową Uczelni należą m.in. *psychologia emocji i motywacji, filozofia umysłu, pragmatyka*. Na II stopniu są to m.in. *modelowanie i symulacja procesów poznawczych i komunikacyjnych, psychometria, zagadnienia kognitywistyki II-IV*. Na obu stopniach studiów w tej kategorii mieszczą się również różne przedmioty do wyboru jak konwersatoria i wykłady monograficzne.

Program studiów I i II stopnia obejmuje zajęcia poświęcone kształceniu i doskonaleniu w zakresie znajomości języków obcych, umożliwiającym opanowanie wybranego języka na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (studia I stopnia) i B2+ (studia II stopnia). Studium są zobligowani do uczestniczenia w jednym z 5 lektoratów z wybranego nowożytnego języka obcego (angielskiego, niemieckiego, francuskiego, hiszpańskiego lub rosyjskiego) w wymiarze 120 godzin (10 punktów ECTS) w semestrach od trzeciego do szóstego na studiach I stopnia oraz wymiarze 30 godzin i 2 ECTS na studiach II stopnia. Zajęcia te pozwalają osiągnąć zakładane kompetencje komunikacyjne we wskazanych językach obcych, z wyjątkiem języka hiszpańskiego na II stopniu studiów. W sylabusie tego lektoratu brakuje bowiem odniesienia szczegółowych efektów uczenia się do ogólnych efektów uczenia się dotyczących znajomości języka obcego, w tym do wymaganego do ukończenia studiów II stopnia poziomu B2+.

Na studiach I stopnia dodatkowo realizowane jest *konwersatorium do wyboru w języku obcym* (6 semestr studiów, 20 godzin, 4 ECTS), które w praktyce prowadzone jest w języku angielskim. Natomiast na studiach II stopnia zajęcia w języku angielskim odbywają się w ramach *modułu dyscypliny nauk humanistycznych* (3 semestr, 30 godzin, 4 ECTS). Choć efekty uczenia się tych zajęć nie koncentrują się na kształtowaniu kompetencji językowych, ich realizacja w języku angielskim przyczynia się do rozwijania umiejętności komunikacyjnych. Według sylabusów zajęć studium poznają specjalistyczną terminologię kognitywistyczną także w trakcie części zajęć prowadzonych w języku polskim (np. *tworzenie aplikacji internetowych, zagadnienia kognitywistyki I: język i komunikacja, zagadnienia kognitywistyki IV: przekonania* – studia I stopnia; *doświadczenia użytkownika, problemy kognitywistyki I: percepcja, psychologii emocji i motywacji* – studia II stopnia). O ile lektoraty mogą zapewnić minimalny poziom kompetencji językowych niezbędnych do komunikacji w wybranym języku obcym, ZO PKA wyraża wątpliwości, czy bez dodatkowych zajęć specjalistycznych, takich jak np. translatoria, studium zdobędą odpowiednie umiejętności i kompetencje badawcze.

W programie studiów kognitywistyki komunikacji, ze względu na jej interdyscyplinarność, przewidziano zajęcia zarówno z dziedziny nauk humanistycznych (głównie związane z wiodącą dyscypliną filozofia), jak i nauk społecznych (np. związane z dyscypliną psychologia, czy naukami socjologicznymi). Mimo to w programie studiów I i II stopnia przewidziano po 2 wykłady z dziedziny nauk społecznych (ogólnouniwersyteckie), w wymiarze 30 i 15 godzin (odpowiednio 3 i 2 punktów ECTS). Przy bardzo ograniczonym, jak na studia interdyscyplinarne, wymiarze godzin (1897 i 959) warto rozważyć przeznaczenie tych godzin na zajęcia bezpośrednio związane z kognitywistyką.

Studia I stopnia prowadzone są w formie stacjonarnej oraz zdalnej. W formie e-learningu realizowane są jedynie zajęcia – *podstawy Pythona* (45 godzin, laboratorium). Studia II stopnia w całości odbywają się natomiast w trybie stacjonarnym. Uczelnia dopuszcza możliwość prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w sytuacjach tego wymagających. Wszyscy nauczyciele akademicki oraz studenci posiadają odpowiednie do tego kompetencje.

Na ocenianym kierunku wykorzystuje się różnorodne metody kształcenia właściwe dla poszczególnych dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek (np. wykład problemowy, dyskusja, krytyczna analiza tekstu, analiza przypadków, burza mózgów, praca projektowa, gry symulacyjne). Zachęcają one do aktywnej pracy i przygotowują do uczestnictwa i prowadzenia badań w obszarze kognitywistyki. Jednak, jak wcześniej zaznaczono, znaczna część zajęć, zarówno na studiach I, jak i II stopnia, prowadzona jest w formie podawczych wykładów, ukierunkowanych głównie na osiągnięcie efektów uczenia się z kategorii wiedzy. Choć wykłady mają ograniczony potencjał w zakresie aktywizacji studentów, prowadzący starają się angażować uczestników zajęć przez wprowadzanie elementów konwersatoryjnych oraz wykorzystywanie prezentacji multimedialnych. Aktywizację studiujących oraz rozwijanie ich samodzielności wzmacnia również realizacja zadań indywidualnych takich jak przygotowanie projektów, prezentacji, czy prac pisemnych, a także efektywne przygotowanie się do sprawdzianów, kolokwium i egzaminów.

W procesie nauczania i uczenia się stosowane są odpowiednio dobrane środki oraz narzędzia dydaktyczne wspierające osiąganie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Ponadto właściwie wykorzystywany jest potencjał kształcenia z zastosowaniem metod i technik nauczania na odległość, takich jak e-learning, a dostępne narzędzia skutecznie wspierają realizację założonych efektów uczenia się. Dobór metod kształcenia uwzględnia najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, w tym przewiduje możliwość wykorzystania sztucznej inteligencji w granicach określonych przez prowadzących.

Szczególnie istotną rolę w aktywizowaniu oraz rozwijaniu umiejętności i kompetencji społecznych pełnią zajęcia o charakterze praktycznym, takie jak *laboratorium kognitywistyczne* (studia I stopnia) czy *własny projekt badawczy* (studia II stopnia), które umożliwiają studentom zdobycie doświadczenia w prowadzeniu badań. Przygotowanie do udziału w działalności naukowej (I stopień), a następnie do samodzielnego prowadzenia badań (II stopień) w obszarze kognitywistyki w większości potwierdza analiza wybranych prac dyplomowych. Niemniej jednak, na studiach obu stopni w niektórych przypadkach przygotowanie to jest na poziomie minimalnym, co wskazuje na potrzebę wzmocnienia wsparcia w tym obszarze.

Stosowane metody kształcenia umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania wybranego nowożytnego języka obcego na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia i B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia. Metody dydaktyczne uwzględniają zróżnicowane potrzeby zarówno grupowe, jak i indywidualne, w tym także potrzeby osób z niepełnosprawnościami oraz umożliwiają realizację indywidualnych ścieżek kształcenia. Osobom ze szczególnymi potrzebami zapewnia się odpowiednie warunki uczestnictwa w zajęciach, m.in. poprzez udostępnianie materiałów dydaktycznych, stosowanie narzędzi wspomagających proces uczenia się oraz ustalanie indywidualnych zasad korzystania z biblioteki. Istnieje również możliwość dostosowania metod i form weryfikacji efektów uczenia się, co pozwala na bardziej elastyczne i efektywne wsparcie procesu edukacyjnego

Metody i techniki kształcenia na odległość, w przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne są wykorzystywane pomocniczo. Program studiów I stopnia przewiduje zajęcia e-learningowe tj. *podstawy Pythona*, co w tym wypadku jest właściwe. Na obu poziomach studiujący są zobowiązani przejść szkolenie BHP, szkolenie biblioteczne, szkolenie e-learningowe. Poza tymi przykładami program studiów nie przewiduje prowadzenia zajęć w formie zdalnej. Niektórzy nauczyciele akademicki zapewniają studiującym materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej.

Program studiów nie przewiduje praktyk zawodowych.

Organizacja procesu nauczania i uczenia się pozwala na efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach oraz systematyczne i samodzielne uczenie się. Zajęcia na ocenianym kierunku zaczynają się najczęściej o godzinie 8:15 (w niektóre dni, na poszczególnych latach studiów rozpoczynają się później, od godziny 10.00 oraz 13.30). W ciągu dnia odbywa się maksymalnie 5 zajęć (zwykle jest ich jednak mniej). Rozplanowanie zajęć jest uwzględnia zasady higieny pracy – przerwy między zajęciami trwają 15 minut, a liczba tzw. okienek w planie jest niewielka. Na trzech latach studiów jeden dzień w tygodniu jest wolny i przeznaczony na czytanie oraz pracę własną. W jednym roczniku zajęcia odbywają się przez 5 dni w tygodniu, jednak kończą się bardzo wcześnie.

Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się oraz podanie informacji zwrotnej studentom jest wystarczający. Sesje egzaminacyjne trwają 2 tygodnie. Terminy egzaminów ustalane są w porozumieniu ze studium. Ich liczba wynosi maksymalnie 4 w semestrze, co pozwala na efektywne przygotowanie się do każdego z nich.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe nie w pełni są zgodne z efektami uczenia się, natomiast uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach filozofia (dyscyplina wiodąca), nauki o komunikacji społecznej i mediach, psychologia, językoznawstwo, nauki socjologiczne, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tych dyscyplinach.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Niewłaściwie określono jednak liczbę godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz nieprawidłowo oszacowany został nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, w większości wypadków motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Nie został natomiast spełniony w wystarczającym zakresie wymóg indywidualizacji ścieżki kształcenia.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Niepełnej zgodności treści programowych z efektami uczenia się.
2. Niewłaściwej liczby godzin przeznaczonych na realizację programów studiów I i II stopnia.
3. Braku indywidualizacji ścieżki kształcenia na poziomie 30% punktów ECTS.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wprowadzenie większej liczby zajęć prowadzonych w formach aktywizujących (np. ćwiczenia, konwersatoria, warsztaty) zamiast w formie podawczej (wykładów).

Zalecenia

1. Zaleca się uzgodnieni treści programowych z efektami uczenia się.
2. Zaleca się urealnienie liczby godzin przeznaczonych na realizację programów studiów I i II stopnia.
3. Zaleca się zagwarantowanie osobom studiującym zajęć do wyboru na poziomie 30% ECTS programu studiów.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na kierunku kognitywistyka komunikacji są formalnie przyjęte oraz opublikowane. Rekrutacja odbywa się w systemie Elektronicznej Rejestracji Kandydatów a proces rekrutacji przeprowadzają wydziałowe komisje rekrutacyjne. O przyjęciu na studia I stopnia decyduje konkurs świadectw maturalnych. Brane są pod uwagę oceny z języka polskiego, języka obcego nowożytnego oraz przedmiotu dodatkowego z puli – chemia, geografia, informatyka, fizyka, matematyka, filozofia, astronomia, biologia, historia, wiedza o społeczeństwie. Takie kryteria rekrutacji gwarantują selektywność oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę oraz umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych dla kierunku efektów uczenia się. Na studia II stopnia rekrutacja odbywa się wyłącznie na podstawie uzyskanego dyplomu jakichkolwiek studiów. Trudno zatem mówić o selektywności kryteriów rekrutacji. Zespół oceniający rekomenduje wprowadzenie w rekrutacji na studia II stopnia kognitywistyki komunikacji kryterium gwarantującego selekcję kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.

Na kierunek kognitywistyka komunikacji są przyjmowani wszyscy kandydaci spełniający określone w procesie rekrutacji kryteria przyjęć na wymaganym poziomie. Zatem zapewniona jest bezstronności warunków rekrutacji, które dają kandydatom równe szanse podjęcia studiów.

W Uczelni obowiązują procedury identyfikowania efektów uczenia się zakładanych na poszczególnych kierunkach studiów, a uzyskanych poza systemem studiów. Procedura rozpoczyna się wyłącznie na prośbę osoby zainteresowanej. Weryfikacją zajmuje się zespół ds. potwierdzania efektów uczenia się, który analizuje przedłożone przez kandydata dokumenty oraz opracowuje odpowiednie narzędzia (testy, zadania teoretyczne i praktyczne) sprawdzające stopień osiągnięcia efektów uczenia, adekwatny dla konkretnego poziomu i kierunku studiów. Jak dotąd na ocenianym kierunku nikt nie ubiegał się o uruchomienie takiej procedury.

Uczelnia daje możliwość przeniesienia się na kierunek kognitywistyka komunikacji z innej uczelni (polskiej i zagranicznej). Kandydat, po merytorycznej weryfikacji jego wniosku – m.in. sprawdzeniu

różnic programowych, efektów uczenia się, liczby punktów ECTS przypisanych poszczególnym modułom w planie studiów, może zostać wpisany na odpowiedni rok studiów na ocenianym kierunku. To procedura analogiczna do tej stosowanej w programach MOST i ERASMUS+.

Zasady i procedury dyplomowania na ocenianym kierunku studiów są określone w Regulaminie Studiów. Student dokonuje wyboru promotora oraz temat swojej pracy dyplomowej w obszarze specyficznym dla kognitywistyki (teoria wiedzy, filozofia umysłu, nauki o poznaniu oraz nauki o komunikacji). Prace dyplomowe przygotowywane na ocenianym kierunku mogą mieć charakter albo empiryczny, albo teoretyczny. Rada Dydaktyczna Wydziału Humanistycznego US przyjęła bardzo szczegółowe kryteria merytoryczne i formalne dotyczące pisania prac dyplomowych na studiach I i II stopnia kognitywistyki komunikacji. Dokument jest dostępny na stronach internetowych Uczelni i dokładnie określa cele pracy dyplomowej na studiach I stopnia „celem empirycznej pracy dyplomowej może być na przykład odtworzenie eksperymentu (efektu) znanego z literatury lub przeprowadzenie go w nowej dziedzinie zjawisk”: na studiach II stopnia „celem empirycznej pracy dyplomowej powinno być zaprojektowanie i przeprowadzenie własnego, oryginalnego eksperymentu, a także wyeksponowanie wartości realizowanego pomysłu badawczego w świetle zastanych doniesień i zastanego stanu wiedzy”. Po uzyskaniu pozytywnych recenzji z pracy dyplomowej student przystępuje do egzaminu dyplomowego i odpowiada na trzy pytania: jedno pytanie dotyczy pracy, natomiast dwa pytania pochodzą z opublikowanej na stronach kierunku listy pytań egzaminacyjnych (studia I stopnia - 50 ogólnych pytań; studia II stopnia - 32 ogólne pytania). Taki tryb dyplomowania w pełni odpowiada specyfice ocenianego kierunku oraz pozwala na właściwą weryfikację efektów uczenia się.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów kierunku kognitywistyka komunikacji umożliwiają ocenę efektów uczenia się, pozwalają na równe traktowanie wszystkich studentów, w tym także tych z niepełnosprawnością, dają się bowiem bez problemów adaptować do potrzeb osób z różnymi niepełnosprawnościami.

Metody weryfikacji są zróżnicowane, dostosowane do formy zajęć i treści programowych zajęć. Są to tradycyjne egzaminy ustne i pisemne w formie kolokwium, esejów, prezentacji multimedialnych) oraz w przypadku zajęć praktycznych – przygotowanie, przeprowadzenia badań oraz opracowanie i prezentacja ich wyników. Na ocenianym kierunku stosowane są także nowoczesne metody weryfikacji efektów uczenia się, jak np. realizacja różnych zadań w ramach podziału obowiązków w symulacji funkcjonowania nowoczesnych startupów. Wykorzystanie tych metod, w tym także tych wykorzystanych w uczeniu na odległość na platformie MS Teams, zapewnia bezstronność, rzetelność i wiarygodność procesu weryfikacji osiągania efektów uczenia się. Zaprezentowane zespołowi oceniającemu zróżnicowane prace etapowe potwierdzają, że zastosowane metody weryfikacji pozwalają na ocenę stopnia osiągania zakładanych efektów uczenia się, choć część prac nie została dostarczona przez Uczelnię.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny stopnia osiągania efektów uczenia się na ocenianym kierunku określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnych na każdym etapie studiów. Studenci i pracownicy kierunku mają do dyspozycji system e-proDziekan, w którym (po zalogowaniu na swoje indywidualne konto) mają dostęp do dokumentacji całego przebiegu studiów. Wykładowcy uzupełniając protokoły ocen w systemie e-proDziekan mogą sformułować uwagi i zalecenia dla poszczególnych studentów (rubryka „zalecenia dla studenta”).

W sytuacjach konfliktowych, gdy np. student nie akceptuje jakichś form zachowania pracownika akademickiego, zgłasza swoje uwagi do opiekuna naukowego, koordynatora kierunku lub dyrektora IFiK US. Jeśli ich mediacje nie przynoszą pozytywnych efektów, sprawa jest kierowana do odpowiednich ogólnouniwersyteckich jednostek. W Uczelni jest powołany pełnomocnik Rektora ds. równego traktowania, pełnomocnik ds. społecznej odpowiedzialności uczelni, Rzecznik Praw Akademickich, Rzecznik Dyscyplinarny ds. Studentów i Doktorantów. Wszyscy współpracują z Komisją Pojednawczą, Komisją Antymobbingową, Komisją ds. Etyki, które wdrażają odpowiedni do problemu program to procedowania. ZO PKA na podstawie dokumentacji oraz rozmów z pracownikami

i studentami kierunku stwierdza, że te gremia oraz przygotowane przez nie procedury są znane i wykorzystywane w praktyce.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów. Są także różnorodne (kolokwia ustne i pisemne, eseje, badania empiryczne w laboratorium, projekty, prezentacje), specyficzne dla interdyscyplinarnego kierunku kognitywistyka komunikacji oraz zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Przygotowywane na ocenianym kierunku prace dyplomowe pozwalają w szczególności sposób na sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej (poziom licencjatu) lub jej prowadzenia (poziom studiów magisterskich).

Metody weryfikacji opanowania języków obcych (konwersacje, analiza i tłumaczenie tekstów, ćwiczenia gramatyczne, pisanie krótkich tekstów, prezentacje samodzielnie przygotowanych zagadnień) oraz egzamin końcowy pozwalają na ocenę stopnia posługiwania się nimi na odpowiednim poziomie (I st B2, II st B2+).

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są częściowo widoczne w pracach etapowych i egzaminacyjnych. Studenci m.in. rozwiązują różne zadania logiczne, znają różne koncepcje umysłu, potrafią samodzielnie dokonać analizy osobowości w kontekście omawianych teorii na podstawie czytanych biografii. Wykorzystują poprawnie specjalistyczną terminologię. Potrafią charakteryzować różne profesje, wyjaśnić pochodzenie różnych terminów branżowych. Posiadają wiedzę na temat słowotwórstwa i potrafią wykorzystać ją w wyjaśnianiu nowych terminów i zwrotów.

Rodzaj, forma i metodyka prac etapowych i dyplomowych ma zróżnicowany charakter, dopasowany do interdyscyplinarnego kierunku studiów. Część z nich jest teoretyczna, a część empiryczna m.in. z wykorzystaniem aparatury badawczej dostępnej w IFiK US. O dopasowaniu do poziomu studiów świadczą najlepiej prace dyplomowe przygotowywane na ocenianym kierunku. Część z nich potwierdza bardzo dobre przygotowanie do uczestnictwa w badaniach naukowych (I stopień), podejmowania samodzielnych badań pod opieką promotorów (II stopień), jednak niektóre z nich spełniają te warunki jedynie w stopniu minimalnym. A jedna praca, zdaniem zespołu oceniającego, nie powinna zostać dopuszczona do obrony.

Studenci ocenianego kierunku biorą udział w konferencjach naukowych i są autorami publikacji naukowych. Pracownicy badawczo-dydaktyczni włączają studentów w swoje prace badawcze, m.in. realizację grantów finansowanych przez NCN czy projekty dydaktyczne finansowane przez Unię Europejską.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wprowadzenie w rekrutacji na studia II stopnia kierunku kognitywistyka komunikacji kryterium gwarantującego selekcję kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kształcenie na kierunku kognitywistyka komunikacji jest prowadzone przez interdyscyplinarne grono nauczycieli akademickich. Większość z nich stanowią filozofowie (14 osób), pozostali nauczyciele akademicy to przedstawiciele językoznawstwa (3 osoby), nauk socjologicznych (3 osoby), psychologii (2 osoby), ekonomii i finansów (2 osoby), oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach, nauk biologicznych, matematyki, geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej, nauk o zarządzaniu i jakości nauk o Ziemi i środowisku (po 1 osobie). Wszyscy nauczyciele akademicy posiadają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy w swoich dyscyplinach oraz doświadczenie dydaktyczne, co umożliwia prawidłową realizację zajęć oraz nabywanie przez studentów kompetencji badawczych.

Zajęcia na kierunku kognitywistyka komunikacji na studiach I stopnia są prowadzone przez 31 nauczycieli akademickich (5 prof. zwyczajnych, 8 dr. hab., 12 dr.), a na studiach II st. 18 nauczycieli (3 prof. zw., 7 dr. hab., 8 dr.). Większość nauczycieli akademickich jest zatrudnionych w Instytucie Filozofii i Kognitywistyki US, część pracuje w innych jednostkach US, niewiele osób (3) jest zatrudnionych na umowie zlecenie. Liczba studentów w bieżącym roku akademickim na studiach I stopnia wynosi 96 studentów, na studiach II st. – 11. Stosunek liczby studentów do liczby pracowników dydaktycznych zapewnia prawidłową realizację zajęć.

Nauczyciele akademicki realizujący kształcenie na kierunku kognitywistyka komunikacji posiadają długoletnie doświadczenie dydaktyczne. Wykorzystują zróżnicowane metody dydaktyczne (m.in. wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja problemowa, analiza tekstu, case study, symulacje prowadzenia startupu, zajęcia w laboratorium). Posiadają także kompetencje w zakresie prowadzenia nauczania z wykorzystywaniem technik kształcenia na odległość. Ich praca jest dobrze oceniana w ankietach (4 w skali do 5) przez studentów. Hospitacje zajęć przeprowadzone przez zespół oceniający wykazały, że zajęcia są prowadzone w kompetentny, interesujący i angażujący sposób studentów.

Przydział zajęć na ocenianym kierunku można uznać za wzorcowy. Wszyscy nauczyciele mają potwierdzony i aktualny dorobek naukowy oraz doświadczenie dydaktyczne w obszarze wykładanych treści programowych. Zarządzający kierunkiem dążą do tego, by zajęcia podstawowe i kierunkowe były wykładane przez nauczycieli akademickich, którzy specjalizują się w określonej problematyce badawczej, co sprzyja prawidłowemu prowadzeniu zajęć.

Na ocenianym kierunku ponad 75% godzin zajęć jest prowadzonych przez nauczycieli zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Realizacja zajęć jest na bieżąco kontrolowana (hospitacje).

Instytut Filozofii i Kognitywistyki US deklaruje, że celem polityki kadrowej jest utrzymanie i rozwój zespołu nauczycieli akademickich, których kompetencje badawcze i dydaktyczne (w tym także te, z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość) pozwalają na realizację efektów uczenia się na ocenianym kierunku. Nowe zatrudnienia odbywają się wyłącznie na zasadzie otwartych konkursów, a zatrudnieni pracownicy badawczo-dydaktyczni i dydaktyczni są regularnie (co dwa lata) oceniani, pod względem ich naukowych osiągnięć oraz jakości prowadzonych zajęć (ankiety studenckie są udostępniane w każdym semestrze, a hospitacje zajęć są przeprowadzane co roku). Sukcesywnie następuje odnawianie kadry dydaktycznej (w ostatnim czasie zatrudniono 3 osoby). Struktura zatrudnienia oraz trafna obsada zajęć świadczą o tym, że zakładane cele polityki kadrowej IFiK US są realizowane prawidłowo.

Pracownicy mogą korzystać z szerokiej oferty szkoleń organizowanych przez Uniwersyteckiego Centrum Wiedzy o Doskonałości w Szczecinie. Dotyczą one sposobu prowadzenia zajęć z osobami z różnymi niepełnosprawnościami, technik radzenia sobie z agresją studenta oraz z własnymi emocjami w trudnych sytuacjach, aktywizujących, kreatywnych i innowacyjnych metod w dydaktyce akademickiej, wykorzystywania Chat GPT w dydaktyce akademickiej. Pracownicy kierunku biorą udział w tych szkoleniach zarówno jako prowadzący kursy doskonalące (np. „Blockchain i Web3 – wprowadzenie i opis możliwości badawczo-rozwojowych”) lub koordynatorzy projektu dydaktycznego (Interdyscyplinarne Studia Zaawansowane (ISZ) – dydaktyczny projekt „Uniwersytet 2.0. – Strefa Kariery”, jaki i słuchacze.

Praca nauczycieli dydaktycznych jest oceniana w ankietach studenckich. Nauczyciele akademicki realizujący zajęcia na kierunku uzyskują wysokie oceny studentów (ponad 4 w skali 2-5). Problemem jest niska zwrotność ankiet (ok. 17%). Zajęcia są także oceniane w trakcie corocznych hospitacji prowadzonych przez Instytut. Zespół oceniający zapoznał się z protokołami hospitacji, w których praca nauczycieli akademickich została wysoko oceniona.

Praca nauczycieli akademickich co dwa lata podlega ocenie w trzech aspektach: działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Zarówno ankiety zajęć wypełniane przez studentów, jak i hospitacje zajęć przeprowadzane przez kierownictwo lub starszych nauczycieli są brane pod uwagę przy ocenie pracowniczey oraz planowaniu ich indywidualnych ścieżek rozwojowych.

Niemal wszyscy pracownicy kierunku są zatrudnieni na Uczelni na stałych umowach o pracę w pełnym wymiarze godzin. Pracownicy poprzez system nagród i premii publikacyjnych są wspierani i motywowani do podnoszenia swoich kompetencji naukowych i dydaktycznych.

W ocenianej jednostce istnieją zasady i procedury rozwiązywania konfliktów oraz reagowania na przypadki zagrożenia i wszelkie przejawy dyskryminacji. Dyrekcja korzysta z tych procedur, gdy zostaną wyczerpane możliwości rozwiązywania konfliktów w Instytucie. W US powołano pełnomocnika Rektora ds. równego traktowania, Rzecznika Praw Akademickich, którzy współpracują z Komisją Pojednawczą, Komisją Antymobbingową oraz Komisją ds. Etyki.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiającą prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na ocenianym kierunku odbywają się w dziewięciu salach dydaktycznych wyposażonych w odpowiednią do liczebności grup zajęciowych powierzchnię i liczbę miejsc. Jedna z sal wyposażona jest w system nagłaśniający oraz pętlę indukcyjną. Wszystkie sale wyposażone są w rzutnik. Pracownicy

mają możliwość wykorzystania siedem laptopów oraz dwa rzutniki przenośne. Lektoraty i zajęcia z wychowania fizycznego odbywają się w odpowiednio do tego przystosowanych jednostkach Uczelni. Część zajęć odbywa się w pracowni komputerowej wyposażonej adekwatnie do potrzeb realizacji tych zajęć, np. *tworzenie stron internetowych*. Analiza stanu faktycznego wskazuje, że sale dydaktyczne są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Studenci i pracownicy mają możliwość korzystania ze specjalistycznego laboratorium nauk o poznaniu i komunikacji. W laboratorium znajdują się m.in. eyetrackery i pomieszczenia do badań fokusowych wyposażone w lustra weneckie. Na wyposażeniu laboratorium znajduje się specjalistyczne oprogramowanie, w tym statystyczne. Studenci mają możliwość korzystania z laboratorium poza godzinami zajęć, pod nadzorem pracownika Uczelni.

Na terenie Uczelni dostępna jest sieć bezprzewodowa. ~~Analiza stanu faktycznego sugeruje, że~~ Dostęp do sieci jest bardzo utrudniony. Występują chroniczne trudności z zalogowaniem i korzystaniem z sieci bezprzewodowej. ~~Na podstawie analizy stanu faktycznego stwierdza się, że~~ Budynki, w których odbywa się proces dydaktyczny są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. W budynkach znajduje się winda, pomieszczenia są bezprogowe, szerokość i układ traktów komunikacyjnych jest odpowiedni dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej. Zaplecze biblioteczne Uczelni w obszarze kierunku kognitywistyka komunikacji stanowi Biblioteka Humanistyczna i Nauk Społecznych. Księgozbiór liczy ponad 83 tys. jednostek i jest zgodny z potrzebami kształcenia na kierunku kognitywistyka komunikacji. Czytelnia dysponuje 70 miejscami dla czytelników oraz trzema dodatkowymi miejscami przystosowanymi do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Literatura wskazana w sylabusie jako podstawowa dla poszczególnych zajęć jest dostępna w odpowiedniej liczbie, w wersji drukowanej i cyfrowej. Księgozbiór i zasoby cyfrowe biblioteki są systematycznie uzupełniane, odpowiadając na zapotrzebowanie zgłaszane przez studentów i pracowników.

Infrastruktura wykorzystywana na potrzeby kierunku podlega systematycznym przeglądom przez administrację Uczelni, władze kierunku oraz zainteresowanych pracowników i studentów. Monitoring infrastruktury jest efektywny, a na jego podstawie podejmowane są interwencje naprawcze lub zakup nowego sprzętu. Pracownicy mogą zgłaszać uwagi w zakresie poprawy funkcjonalności urządzeń, pomieszczeń lub zasobów wykorzystywanych podczas procesu kształcenia.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Sale i laboratorium naukowe oraz z ich wyposażenie są nowoczesne i zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, adekwatne do rzeczywistych warunków pracy badawczej lub zawodowej oraz umożliwiają osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Wyposażenie techniczne

pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne, aparatura badawcza, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodbiegające od aktualnie używanych w działalności naukowej oraz umożliwia ją prawidłową realizację zajęć. Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie itp. są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Możliwe jest także samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów. Lokalizacja biblioteki, liczba, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelni, udogodnienia dla użytkowników, godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej. Zapewniony jest dostęp studentów do pomieszczeń dydaktycznych, laboratorium naukowego, komputerów, specjalistycznego oprogramowania poza godzinami zajęć w celu wykonywania zadań, realizacji projektów, itp. Zapewnione jest dostosowanie infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej oraz korzystaniu z infrastruktury dydaktyczno-badawczej Uczelni. Nie zaobserwowano rażących barier w dostępie do sal dydaktycznych, pracowni i laboratoriów, jak również zaplecza sanitarnego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

1. Rekomenduje się zapewnienie bezproblemowego dostępu studentów i pracowników do sieci bezprzewodowej.

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego w zakresie projektowania i realizacji programu studiów jest wystarczający. Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona w oparciu o formalne umowy o współpracy. Uczelnia udokumentowała, że w okresie objętym oceną współpracowała lub współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów z pięcioma podmiotami. Podmioty te to firmy technologiczne m.in. programistyczne i informatyczne, jednostki szkolnictwa wyższego, Kuratorium Oświaty w Szczecinie, organizacje pozarządowe i redakcje czasopism popularyzujących nauki filozoficzne. Profil instytucji współpracujących z Uczelnią odpowiada zakresowi kształcenia na ocenianym kierunku.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego ma charakter długotrwały i systematyczny. Wspólne działania mają zróżnicowany charakter. Interesariusze wpływali na program studiów i proces kształcenia sugerując treści zajęć: 1) *tworzenie stron internetowych*; 2) *badania rozwiązań internetowych*; 3) *komunikacja wizualna*; 4) *tworzenie aplikacji internetowych*. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym to również wzajemna wymiana doświadczeń i zaangażowanie pracowników Uczelni w inicjatywy związane z ocenianym kierunkiem, ale realizowane poza Uczelnią.

Przykładem współpracy Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczego była redakcja przez profesora zatrudnionego w Uczelni tematycznego numeru czasopisma „Filozofuj” – najbardziej rozpoznawalnego i wiodącego medium popularyzującego nauki filozoficzne w Polsce. Wskazany numer monograficzny był poświęcony kognitywistyce. Pracownicy Uczelni specjalizujący się w kognitywistyce brali udział w opracowaniu katalogu dobrych praktyk zastosowania sztucznej inteligencji na Uniwersytecie Szczecińskim. Kolejnym efektem współpracy z otoczeniem zewnętrznym jest przeprowadzenie przez pracownika-profesora Uczelni szkoleń z zastosowania sztucznej inteligencji w oświacie i edukacji. Odbiorcami szkoleń było kilkuset nauczycieli (w tym dyrektorów) z województwa zachodniopomorskiego. W oparciu o analizę dokumentacji i stanu faktycznego, stwierdza się, że współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym polega na: 1) opiniowaniu przez interesariuszy programu studiów; 2) organizacji płatnych staży dla studentów; 3) wspólnej organizacji konferencji branżowych i naukowych; 4) prowadzeniu przez pracowników Uczelni wykładów, szkoleń i prelekcji dla interesariuszy zewnętrznych; 5) wizyt studyjnych i szkoleń dla studentów; 6) prowadzeniu zajęć dydaktycznych. Dodatkowym dowodem zróżnicowanej i długotrwałej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest udział pracowników w pracach redakcji czasopism naukowych i popularyzujących nauki filozoficzne.

Uczelnia prowadzi okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Monitorowanie przebiegu współpracy prowadzi pełnomocnik Dziekana ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Efektywność współpracy jest oceniana cyklicznie, również z udziałem studentów. Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi jest adekwatna do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów. Współpraca z interesariuszami ma zróżnicowaną formę. Na spotkaniu z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych potwierdzili, że uczestniczyli w opiniowaniu programu studiów. Interesariusze zewnętrzni mieli udział w konstruowaniu programu studiów w okresie objętym oceną. Uczelnia systematycznie monitoruje trafność współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Udział interesariuszy zewnętrznych w opiniowaniu koncepcji kształcenia, obsady zajęć, organizacji wizyt studyjnych i staży studenckich jest długotrwały, systematyczny i efektywny. Interesariusze zewnętrzni zostali zaproszeni do konsultacji efektów, programu i koncepcji kształcenia realizowanych na ocenianym kierunku. Interesariusze w ramach konsultacji programu studiów postulowali wprowadzenie określonych treści kształcenia oraz przedmiotów, które umożliwią studentom nabycie odpowiednich kompetencji i umiejętności, pożądanych na rynku pracy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Na ocenianym kierunku zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia. Kierownictwo kierunku stara się, by studenci na każdym poziomie studiów mieli obowiązkowe zajęcia w języku obcym. Poza tym IFiK US organizuje regularne (przynajmniej raz do roku) wizyty nauczycieli akademickich pracujących w zagranicznych ośrodkach naukowych (USA, Włochy, Niemcy, Hiszpania), którzy prowadzą zajęcia dla studentów (wykłady, seminaria). Uczelnia ma podpisane umowy w ramach programu Erasmus+ z wieloma zagranicznymi uniwersytetami. Studenci ocenianego kierunku korzystają głównie z umów podpisanych na kierunku filozofia oraz językoznawstwo. Program Erasmus wciąż cieszy się niewielkim zainteresowaniem wśród studentów. Zespół oceniający rekomenduje dalszą pracę nad zachęcaniem studentów do wyjazdów na zagraniczne uczelnie. Nauczyciele kierunku mają znaczną współpracę międzynarodową. Wielu z nich przebywało w różnych ośrodkach zagranicznych na stypendiach i stażach naukowych (m.in. Szkocja, Holandia, USA). Regularnie też uczestniczą w międzynarodowych konferencjach naukowych. Są w pełni przygotowani i prowadzą regularnie wykłady w języku obcym.

Uczelnia daje możliwość rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów związanej z kształceniem na kierunku. Oferta wyjazdów w ramach programu Erasmus + jest dość bogata (filozofia – m.in. University of Malta, Dicle University, Diyarbakir, Turcja; językoznawstwo – m.in. University of Ostrava, University of Split, Split, Constantine the Philosopher University in Nitra). Pracownicy otrzymują pozwolenie i urlop naukowy na czas odbywania zagranicznych staży naukowych. Otrzymują także dofinansowanie z potencjału badawczego Instytutu na wyjazdy na międzynarodowe konferencje naukowe.

Instytut Filozofii i Kognitywistyki US regularnie prowadzi przegląd stopnia umiędzynarodowienia kształcenia. Zespół kierunkowy podejmuje decyzję na temat wprowadzania do programu studiów przedmiotów w języku angielskim w ramach wykładów fakultatywnych na każdym poziomie studiów kierunkowych. Szuka możliwości podpisywania nowych umów w ramach programu Erasmus+, stara się o obecność w IFiK US nauczyciela z zagranicznego ośrodka naukowego. Wszystko to zmierza do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia na ocenianym kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na kierunku kognitywistyka komunikacji zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta

kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie zapewniane ze strony Uczelni względem osób studiujących jest prowadzone w sposób kompleksowy oraz przybiera zróżnicowane formy, zarówno w zakresie społecznym jak i socjalnym. Metody pomocy studentom w procesie uczenia się są adekwatne do potrzeb wynikających z programu studiów na kierunku i sprzyjają osiąganiu opisanych efektów uczenia się. Oferta wsparcia odbywa się z wykorzystaniem współczesnych technologii oraz właściwie sprzyja w wejściu na rynek pracy po ukończeniu studiów.

Osoby studiujące zainteresowane rozwojem naukowym mogą liczyć na aktywne wsparcie merytoryczne ze strony nauczycieli akademickich. Studenci mogą ubiegać się o uzyskanie zgody na Indywidualny Program Studiów, który jest przewidziany dla studentów z wybitnymi osiągnięciami naukowymi. Takie osoby uzyskują wsparcie opiekuna naukowego, który pomaga w weryfikacji prac badawczych oraz nakierowuje na zagadnienia poszerzające zakres wiedzy. Warto odnotować, że studenci są odpowiednio wspierani także w zakresie tworzenia publikacji naukowych oraz w skutecznym przygotowaniu materiałów do konferencji. Studiujący mogą za pośrednictwem Uczelni korzystać w swoich badaniach z takich urządzeń jak eye trackery (zarówno stacjonarne, jak i mobilne), a także okulary wirtualnej rzeczywistości czy drony, co umożliwia im poszerzenie zakresu prowadzonych analiz. Wszystkim osobom zainteresowanym działalnością naukową, proponowane jest także dołączenie do działającego koła naukowego kognitywistyki "Kognikacja". Studiujący zrzeszeni w kole mają dostęp do laboratoriów czy sal uczelnianych w celu spotkań oraz prowadzenia badań. Koło naukowe uzyskuje także wsparcie materialne, którego przedmiotem jest dofinansowanie udziału w konferencjach czy ogólne wsparcie naukowej działalności studentów. Mimo że kwoty wsparcia finansowego są wystarczające do efektywnego funkcjonowania koła, widoczne zaangażowanie studentów wskazuje na potrzebę umożliwiania jego członkom większej dostępności wyjazdów na konferencje naukowe czy realizacji projektów. Koło naukowe ma swojego opiekuna, którym jest wybrany nauczyciel akademicki. Wsparciem merytorycznym dla studentów są także zbiory Biblioteki Międzywydziałowej Uczelni, które są systematycznie uzupełniane o najnowsze pozycje.

Studiujący kognitywistykę mogą korzystać także z rozwiązań, które obejmują pomoc materialną ze strony Uczelni. USz zapewnia osobom studiującym możliwość wnioskowania o przyznanie stypendium socjalnego, stypendium rektora, zapomogi oraz kredytu studenckiego. Wewnętrzne regulacje związane ze wsparciem materialnym są zgodne z przepisami Ustawy. Zakres kryteriów związany z wypłacaniem zapomogi obejmuje przejściowe trudne sytuacje życiowe, takie jak ciężka choroba oraz zdarzenia losowe, w postaci na przykład kradzieży czy pożaru, co jest właściwą praktyką. Uczelnia

umożliwia studentom także uzyskanie urlopów krótkoterminowych lub długoterminowych. Studenci wybitni wykazujący się znaczącymi osiągnięciami w ramach studiów lub w ramach swojej działalności artystycznej, sportowej czy naukowej mają możliwość złożenia wniosku o uzyskanie Stypendium Ministra, Stypendium Prezydenta Miasta Szczecin lub wspomnianego wcześniej Stypendium Rektora. Szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków, wraz z ustaleniami dotyczącymi ich wysokości i wypłacania, są przejrzyste i zrozumiałe ujęte w Regulaminie świadczeń dla studentów USz. Osoby studiujące mogą również wnioskować o odbywanie kształcenia według Indywidualnej Organizacji Studiów. Kryteria uzyskania zgody na wyżej wymienioną organizację studiów są dostosowane do zdecydowanej większości grup studenckich, lecz sam charakter jej realizacji w ramach zajęć na kierunku zależy od prowadzącego dane zajęcia.

Wsparcie jest zapewniane również osobom podejmującym się dodatkowej działalności artystycznej czy sportowej. W Uczelni funkcjonuje Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oferujące zajęcia z różnorodnych form aktywności sportowej zarówno indywidualnych jak i grupowych. Dla najbardziej zaangażowanych istnieje możliwość uczestniczenia w działaniach sekcji sportowych Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego USz. Studenci artyści mają możliwość udziału w wielu inicjatywach z zakresu kultury i sztuki, w tym dołączenia do struktur licznych organizacji akademickich działających w Uczelni. Głównymi jednostkami kulturalnymi są Chór Akademicki oraz Akademicka Strefa Kultury, skupiająca w sobie między innymi Teatr "Nie ma". Studiujący zainteresowani poszerzeniem swojej wiedzy z zakresu przedsiębiorczości mogą wziąć udział w szkoleniach i inicjatywach z oferty funkcjonującego w Uczelni Akademickiego Biura Karier. Realizowane przez pracowników Biura inicjatywy skupiają się na doradztwie zawodowym i zapoznawaniu zainteresowanych z technikami i metodami wspomagającymi efektywne wejście na rynek pracy. Biuro Karier w swojej ofercie umożliwia szkolenia z tworzenia CV i listów motywacyjnych, indywidualne konsultacje, możliwość uczestnictwa w certyfikowanych kursach czy organizowanie staży, praktyk i wolontariatu dla studentów. Akademickie Biuro Karier współtworzy również wydarzenia takie jak Targi i Giełdy Pracy, które realizowane są cyklicznie, dwa razy w roku. Studenci mogą współpracować również z Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości USz, w ramach którego realizowana jest pomoc w zakresie niezbędnym dla organizowania działalności gospodarczej czy pozyskiwania środków finansowych przez młodych przedsiębiorców.

Na kierunku zapewnia się wsparcie względem osób z niepełnosprawnościami, które jest dostosowane do ich indywidualnych potrzeb. Osoby z niepełnosprawnościami mają prawo do szczególnych warunków uczestnictwa na zajęciach, w tym realizacji programu studiów w oparciu o Indywidualną Organizację Studiów oraz prawo do weryfikacji efektów uczenia się za pośrednictwem alternatywnych, zaadaptowanych form. Studiujący z niepełnosprawnościami mogą korzystać z dostosowanych materiałów dydaktycznych sprzętu, który wspiera ich w realizacji procesu dydaktycznego, takiego jak między innymi przenośna pętla indukcyjna. Osoby z niepełnosprawnościami mogą liczyć również na indywidualną pomoc ze strony asystentów osoby z niepełnosprawnością (dydaktycznych, transportowych lub tyflodydaktycznych). Za odpowiednią i dostosowaną pomoc względem osób z niepełnosprawnościami odpowiada Dział Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami. Dział, poprzez realizację projektu MaximUS Dostępności, podejmuje czynności których celem jest poprawa i doskonalenie dostępności poprzez między innymi niwelowanie barier edukacyjnych czy architektonicznych. Wszechstronna pomoc dla osób z niepełnosprawnościami przejawia się także poprzez aktywne zapewnianie wsparcia, dostosowane do ich indywidualnych potrzeb. W takich przypadkach Dział oferuje wsparcie w postaci pomocy tłumacza języka migowego, treningu z neurodydaktykiem czy transportu na Uczelnię i do miejsca zamieszkania. Uczelnia poprzez częste szkolenia, podejmuje się także uświadamiania pracowników z zakresu potrzeb organizacyjnych i merytorycznych osób z niepełnosprawnościami, co odpowiednio wpływa na zwiększony komfort studiowania tychże osób.

Każdy student kierunku ma równe prawo do składania skarg, wniosków oraz opinii w zakresie spraw związanych z organizacją lub przebiegiem swojego procesu kształcenia. Osobą pierwszego kontaktu dla studiujących na kierunku jest opiekun roku. Oprócz niego, studiujący mogą zgłaszać uwagi do

koordynatora kierunku, sekcji administracyjnej czy Prodziekana ds. Studenckich, również podczas spotkań. Studentom każdorazowo przysługuje odwołanie od uzyskanej decyzji, w tym odwołanie do prorektora ds. studenckich. Zgłaszanie uwag odbywa się także w sposób nieformalny poprzez kontakt z prowadzącymi zajęcia lub wiadomości kierowane do Samorządu Studenckiego. W sytuacjach konfliktowych, gdy zaangażowanych jest kilka stron, prowadzone są oddzielne rozmowy z każdą z nich, a następnie na podstawie zebranych informacji podejmowane są działania mające na celu rozwiązanie problemu. Dodatkowo wsparcie organizacyjne dla studentów z zakresu wiedzy o uczelnianych procedurach czy sposobach zgłaszania skarg i wniosków odbywa się już od początku pierwszego semestru. Wydział Humanistyczny Uczelni organizuje coroczne dni adaptacyjne dla pierwszych roczników, w których uczestniczą władze dziekańskie, dyrekcja instytutu Filozofii i Kognitywistyki, koordynator kierunku, opiekun roku oraz przedstawiciele studentów z wyższych roczników (przewodniczący koła naukowego czy przedstawiciel samorządu studenckiego). Podczas tych dni studenci między innymi uzyskują informacje o sposobach i drogach kontaktu z poszczególnymi jednostkami Uczelni. Ponadto każdy student uczestniczy wtedy w obowiązkowych szkoleniach z praw i obowiązków studenta organizowanych przez samorząd, gdzie może uzyskać kluczowe informacje z zakresu całego procesu dydaktycznego, wraz z uwzględnioną specyfiką wsparcia względem wybranego kierunku. Oprócz szkoleń wprowadzających, studenci mogą zapoznać się także z treścią "poradnika studiowania", w którym znajdują się najważniejsze informacje dotyczące składania podań do prodziekana ds. studenckich, uzyskiwania zaliczeń, wsparcia stypendialnego czy najważniejszych wydarzeń uczelnianych.

Wsparcie obejmuje także formy mające na celu przeciwdziałanie wszelkim sytuacjom niepożądanym dotyczącym naruszeń bezpieczeństwa i komfortu studiujących. Wszyscy studenci są zobowiązani do realizacji zajęć szkoleniowych z zakresu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy. Uczelnia dzięki działalności Pełnomocniczki Rektora ds. Równego Traktowania zapewnia szerokie wsparcie w zakresie właściwego traktowania osób studiujących. Do działań informacyjnych i edukacyjnych w obrębie Uczelni dotyczących bezpieczeństwa wliczają się przede wszystkim inicjatywy z zakresu wewnętrznej polityki przeciwdziałania mobbingowi. Co ważne, Uczelnia stara się wyjść naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom studentów, zapewniając różne formy pomocy i wsparcia psychologicznego dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, materialnej czy zdrowotnej. W Uczelni funkcjonuje Punkt Pomocy Psychologicznej, wspierany dodatkowo przez psychologów z Instytutu Psychologii Wydziału Nauk Społecznych Uczelni.

Studiujący są stale wspierani przez kadrę akademicką, począwszy od indywidualnego podejścia podczas zajęć dydaktycznych, po cotygodniowe konsultacje. Studenci czują się wspierani w procesie dydaktycznym oraz motywowani przez prowadzących do podejmowania dodatkowych aktywności, w tym poszerzania zakresu swojej wiedzy. Aktywizacja studentów oraz informowanie o wydarzeniach i działaniach ze strony Uczelni wchodzi także w zakres działań realizowanych przez opiekuna roku. Na uwagę zasługuje fakt, że studenci są stale zachęcani do dyskusji i zadawania pytań w celu jak najlepszego zrozumienia materiału. Zdecydowana większość prowadzących przejawia bardzo życzliwy stosunek względem studentów co korzystnie wpływa na zaangażowanie obu stron podczas zajęć dydaktycznych. Na kierunku działa także studencki starosta, który w wielu sytuacjach stanowi łącznik pomiędzy wykładowcami a grupą studentów, co znacząco usprawnia obustronny przepływ informacji. Studiujący bardzo dobrze oceniają również wsparcie uzyskiwane ze strony kadry administracyjnej. Kontakt z pracownikami Sekcji ds. Studenckich odbywa się w szybki i skuteczny sposób, zarówno poprzez spotkania stacjonarne jak i formę mailową czy telefoniczną. Co ważne, studenci są przydzieleni do pracowników zaznajomionych ze specyfiką ich kierunków, co ułatwia rozwiązywanie pojawiających się trudności i zapewnia wysoką jakość obsługi.

Samorząd studencki stale realizuje zadania z zakresu animowania i rozwijania kultury studenckiej. W jego skład wchodzi studenci, którzy następnie biorą udział w procesach decyzyjnych w Uczelni. Ponadto samorządowcy studenccy są ważnym głosem doradczym w przypadku decyzji podejmowanych przez władze. Oprócz tego wchodzi także w skład gremiów uczelnianych, również tych związanych z zapewnianiem i doskonaleniem jakości kształcenia, gdzie mogą zgłaszać swoje

postulaty i wnioski. Co istotne Władze Wydziału pozostają otwarte na sugestie i uwagi zgłaszane przez przedstawicieli studenckich. Samorząd otrzymuje odpowiednie wsparcie o charakterze organizacyjnym i finansowym ze strony Uczelni, co umożliwia mu wszechstronną aktywność. Reprezentacja studencka kierunku w samorządzie nie jest jednak znacząca, w stosunku do reprezentacji innych kierunków na wydziale, co związane jest z niskim zainteresowaniem działalnością samorządową przez studiujących kierunek. Alternatywą jest fakt, że każdy rok studiów ma wybranego dodatkowego przedstawiciela, który pełni rolę starosty. Starosta uzyskuje ważne informacje o studiach zarówno ze strony opiekuna roku jak i samorządu studenckiego co odpowiednio wzmacnia szybkość przepływu informacji.

Uniwersytet prowadzi cykliczny monitoring efektywności i skuteczności prowadzonych metod wsparcia studentów. System wsparcia i motywowania jest przedmiotem dyskusji Rady Dydaktycznej Wydziału czy Rady Naukowej Instytutu. W ramach Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia realizowane są Ogólnouniwersyteckie Badania Ankietowe, które służą ocenie realizacji obowiązków dydaktycznych przez nauczycieli, gdzie wszyscy studenci, raz w semestrze, mogą łatwo w anonimowy sposób wyrazić swoją opinię na temat ich zadowolenia ze studiowanego kierunku. Ankieta swoim zakresem oceny obejmuje między innymi wsparcie naukowe i dydaktyczne, wchodzące w zakres wyrażenia opinii na temat odbytych zajęć. Uzyskane w ankietach wyniki są następnie analizowane w celu opracowania wniosków i uwag dla jednostek akademickich. W ramach wewnętrznych przepisów Uczelni, badanie uznaje się za wiarygodne, jeżeli uczestniczy w nim co najmniej 30% studentów, lecz nie mniej niż 15 osób. Pytania zadawane w ankietach są właściwie sformułowane co umożliwia uzyskanie kompleksowych odpowiedzi w poruszanych przez nie obszarach, lecz ogólna liczba uzyskiwanych w nich odpowiedzi nie gwarantuje. Mimo niezmiennej formy systemu ankiet, studenci nie dostrzegają zmian, których potrzeba jest zaznaczana w przygotowywanych na ich podstawie raportach. Co ważne, studenci podejmują się również dodatkowych oddolnych inicjatyw mających na celu ewaluację systemu wsparcia, lecz przyjmują one obecnie jedynie formy doraźne, mimo że mogłyby zostać formalnie uwzględnione w zakresie systemowego zarządzania jakością kształcenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Studenci kierunku kognitywistyka w Uniwersytecie Szczecińskim otrzymują kompleksowe wsparcie, uwzględniające ich indywidualne potrzeby. Zastosowane rozwiązania są dostosowane do potrzeb zróżnicowanych grup studentów i w odpowiednim stopniu zapewniają wsparcie w realizacji procesu dydaktycznego. Studenci mają zapewnioną możliwość rozwijania swojej kariery naukowej oraz uzyskania w tym celu wsparcia zarówno merytorycznego jak i organizacyjnego. Osoby studiujące mogą brać udział w działaniach koła naukowego "Kognikacja", które umożliwia studentom angażowanie się w czynności umożliwiające im dodatkowy rozwój o charakterze wybiegającym poza wymogi programu studiów. Wsparcie w Uczelni obejmuje pomoc ze strony nauczycieli akademickich, przejawiającą się w możliwości konsultacji w sprawie zajęć lub tworzonych przez studentów artykułów czy projektów. Dodatkowo Uczelnia gwarantuje studentom dostęp do publikacji naukowych i zbiorów bibliotecznych, które są stale aktualizowane. Wsparcie studentów obejmuje motywowanie studentów do dodatkowej

działalności zarówno społecznej jak i naukowej. Uczelnia stwarza studentom możliwość wnioskowania o dodatkowe wsparcie ujęte zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa. W Uczelni funkcjonuje Dział Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami zapewniający pomoc między innymi w kwestii odpowiedniego dostosowania materiałów dydaktycznych zgodnie z indywidualnymi potrzebami studentów. Uczelnia poprzez Indywidualną Organizację Studiów czy pomoc w zakresie organizacyjnym wspiera działania wolontariackie i różnorodną aktywność uczelnianą, w tym artystyczną i sportową. Uczelnia stwarza możliwość studiującym do ubiegania się o dodatkowe wsparcie materialne, zarówno dla osób znajdujących się w przejściowo trudnej sytuacji, jak i dla studentów z wybitnymi osiągnięciami. W Uczelni realizowane są inicjatywy Akademickiego Biura Karier, stawiające na rozwój studentów w zakresie przedsiębiorczości. Uniwersytet prowadzi działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy. W Uczelni obowiązują także procedury i zasady reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, których treść jest dostępna zarówno dla studentów jak i dydaktyków. Oprócz tego, w uczelni funkcjonuje Pełnomocniczka Rektora ds. Równego Traktowania oraz system wsparcia psychologicznego. Kompetencje uczelnianej kadry dydaktycznej i administracyjnej w zdecydowanej większości odpowiadają potrzebom studentów również w przypadku pomocy w zakresie rozwiązywania spraw uczelnianych. Uniwersytet zapewnia samorządowi przestrzeń i finansowanie do realizacji działań związanych z animowaniem kultury studenckiej. Uniwersytet podejmuje działania związane z rozwojem i doskonaleniem wsparcia studentów w uczeniu się. Osoby studiujące kognitywistykę mają możliwość cyklicznej ewaluacji procesu dydaktycznego poprzez wypełnianie ankiet satysfakcji z zajęć. Mimo częstego niespełniania ogólnouczelnianych przepisów z zakresu uznawania wiarygodności opinii, powtarzalność informacji uzyskanych za pośrednictwem ankiet i innych zgłoszeń, umożliwia zlokalizowanie elementów kluczowych do poprawy w zakresie efektywnego wsparcia studentów na kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

1. Rekomenduje się podjęcie działań mających na celu równe respektowanie założeń indywidualnej organizacji studiów przez wszystkich prowadzących na kierunku.
2. Rekomenduje się zwiększenie wsparcia samorządu studenckiego w zakresie uczestnictwa studenckich przedstawicieli w spotkaniach komisji wydziałowych i kierunkowych.
3. Rekomenduje się zwiększenie przepływu informacji do osób studiujących w zakresie rezultatów podejmowanych przez władze działań naprawczych i wyjaśniających dotyczących zgłaszanych przez studentów wniosków i postulatów
4. Rekomenduje się wdrożenie oraz promocję zróżnicowanych rozwiązań mających na celu uzyskanie studenckiej opinii z zakresu skuteczności systemu wsparcia oraz wykorzystanie uzyskanych w ten sposób informacji w celu doskonalenia praktykowanego modelu.
5. Rekomenduje się zwiększenie wsparcia finansowego kierowanego względem koła naukowego, w celu umożliwienia jego członkom większej dostępności wyjazdów na konferencje naukowe czy realizacji projektów.

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Dostęp do informacji publicznej w Uniwersytecie Szczecińskim jest zapewniony w sposób adekwatny do potrzeb zróżnicowanych grup użytkowników. Główna strona Uczelni umożliwia sprawne korzystanie z niej niezależnie od systemu operacyjnego urządzenia czy miejsca użytkowania. Responsywność strony przejawia się także poprzez automatyczne aktualizowanie pozycjonowania informacji w przypadku zmiany szerokości okien czy zakładek internetowych. Co ważne, strona internetowa jest częściowo zgodna z ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, co gwarantuje łatwiejsze korzystanie z niej przez osoby ze szczególnymi potrzebami. Przykładem przyjętych rozwiązań są między innymi opcje zmiany rozmiaru czcionek, kontrastu, oznaczenia tytułów, wyłączenia animacji, a nawet funkcja połączenia z tłumaczem języka migowego. Zawartość strony internetowej jest możliwa do przeglądania w języku polskim i angielskim. Nawigacja na stronie internetowej odbywa się poprzez system odnośników i hiperłączy w postaci kafelków i list rozwijanych, uporządkowanych według treści. W dolnej części strony dostępna jest także zakładka przeznaczona do zadawania pytań w przypadku napotkania jakichkolwiek trudności lub nieznaalezienia poszukiwanych informacji.

Strona internetowa Uczelni została podzielona na dziewięć głównych kategorii tematycznych, grupujących poszczególne podstrony. Wspomniane główne kategorie to: Uczelnia, Badania Naukowe, Kształcenie, Kandydaci, Studenci, Doktoranci, Pracownicy, Media oraz Galeria. Po nakierowaniu przez użytkownika w dowolną z zakładek następuje przekierowanie do katalogu w postaci kafelków opatrzonych charakterystycznymi, intuicyjnymi grafikami, które odpowiadają zakresowi tematycznym pomniejszych kategorii. Zakres znajdujących się na podstronach zakładek oparty jest o częstość wyszukiwania danych haseł (np. w zakładce „Studenci” są to między innymi „Samorząd”, „Wydziały”, „Plany zajęć” czy „Aktywność”). Poprzez zakładkę Kandydaci osoby korzystające ze strony mają możliwość dowiedzieć się wyczerpujących informacji dotyczących terminów, procesu i kryteriów rekrutacji na studia oraz przyznawanych tytułów i kwalifikacji po ich ukończeniu. Informacja dotyczy również oferty wsparcia dla kandydatów zagranicznych lub osób z niepełnosprawnościami, a także możliwości podjęcia studiów podyplomowych. Kompletnie treści z zakresu rekrutacji poprzez potwierdzanie efektów uczenia się są łatwo dostępne na stronie Biura Jakości Kształcenia Uniwersytetu. Co ważne, każda osoba zainteresowana podjęciem się studiów w ramach USz może zapoznać się na stronie rekrutacji z tak zwanym „Przewodnikiem rekrutacyjnym”, który stanowi kompleksowy zbiór wszystkich dokumentów i postanowień dotyczących całego procesu rekrutacji. W zakładce „Oferta edukacyjna”, każda osoba przeglądająca stronę może przeczytać o kompetencjach oczekiwanych od kandydatów, ale także profilu absolwenta, dla wybranego kierunku studiów prowadzonego przez Uczelnię. Podstrona Studenci zawiera treści związane z organizacją roku akademickiego, programów wymiany akademickiej czy opieki zdrowotnej i stypendiów socjalnych. W tej kategorii tematycznej użytkownik może zasięgnąć informacji także z zakresu potencjalnego e-learningu, Akademickiego Biura Karier, czy funkcjonowania samorządu studenckiego. Ukazywane informacje obejmują swoim zakresem także konkretne dane istotne dla cudzoziemców. Informacje związane z organizacją roku akademickiego, szczegółowych planów zajęć, lecz także przysługujących świadczeń materialnych studenci mogą uzyskać także za pośrednictwem mediów społecznościowych, między innymi na platformach Facebook (dotyczy to zarówno profilu Uczelni, Wydziału, Instytutu jak i Samorządu Studenckiego), Youtube czy Instagram. W górnej części strony znajduje się link do systemu e-Prodziekan stanowiącego, wraz z pocztą elektroniczną, podstawowy kanał kontaktu między Uczelnią a studentami. Strona ta umożliwia studentom m.in. sprawdzanie swoich ocen, aktualności czy weryfikowanie informacji dotyczących prowadzonych zajęć. Aby uzyskać wiedzę na temat kolejnych danych, takich jak programy studiów i treści dotyczące sposobów prowadzenia zajęć i weryfikacji nabywanych efektów uczenia się, należy skorzystać z podstrony przeznaczonej dla konkretnego wydziału Uczelni. Wszystkie programy studiów znajdują się także w Biuletynie Informacji Publicznej Uczelni. Na stronie wydziału zakładki również grupowane są ze względu na tematykę, to jest: Wydział,

Instytuty, Kandydaci (Ogół Uczelni), Oferta dla kandydatów (Wydział Humanistyczny), Studenci, Kształcenie, Pracownicy oraz Kontakt. W poszczególnych kategoriach, podobnie jak na głównej stronie, znajdują się hiperłącza stanowiące przekierowanie do pogrupowanych tematycznie informacji. Co ważne, w odpowiednich zakładkach związanych tematycznie z jakością kształcenia, każda osoba ma możliwość zapoznania się z raportami samooceny czy sprawozdaniami władz, pełnomocników, ale także protokołami z posiedzeń wewnętrznych gremiów działających na rzecz doskonalenia oferty kierunku. Studenci w zakresie usług internetowych mogą uzyskać pomoc ze strony Uczelnianego Centrum Informatycznego. Wsparcie to dotyczy programów z subskrypcji Office365, a także e-learningu. Uczelnia korzysta również z innych, dodatkowych stron, dostosowanych do potrzeb użytkowników. Są to między innymi strony Sekcji ds. Studenckich, strona Instytutu Filozofii i Kognitywistyki czy strona dla kandydatów na studia. W ramach działalności promocyjnej i informacyjnej Uniwersytetu działają również media akademickie: NiUS Radio oraz telewizja uniwersytecka UniWizja.

Informacje dotyczące warunków realizacji studiów i osiągniętych rezultatów są łatwo dostępne i odpowiadają potrzebom studentów. Głównym źródłem informacji dotyczących funkcjonalności strony internetowej są opinie ze strony kandydatów na studia, studentów oraz przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego. W zakresie informacji związanych z kognitywistyką komunikacji, monitoring i weryfikacja treści stron pod względem aktualności i rzetelności zawartych treści jest prowadzona w sposób systematyczny przez zespół kierunkowy. W przypadku jakichkolwiek pytań lub zgłoszeń, użytkownik może skontaktować się z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonalność strony. Na każdej witrynie wchodzącej w skład domeny Uczelni, znajduje się zakładka "Kontakt" zawierająca kluczowe w tym zakresie informacje.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uniwersytet Szczeciński zapewnia pełny dostęp do informacji, zarówno w zakresie studiów jak i funkcjonowania Uczelni. Nawigacja po stronie internetowej jest intuicyjna i oparta na systemie przekierowań w formie zakładek jak i rozwijanych list. Wszystkie hiperłącza i treści dostępne na stronie są responsywne, a korzystanie z nich jest dostosowane niezależnie od rodzaju przeglądarki, systemu operacyjnego komputera czy używanego sprzętu. Strona jest zoptymalizowana do użytkowania przez osoby ze szczególnymi potrzebami, co potwierdza deklaracja dostępności. Uczelnia gwarantuje użytkownikom uzyskanie pełnej informacji o studiach, zarówno w zakresie całego procesu dydaktycznego, jak i kwestiach związanych ze wsparciem kierowanym do różnych grup akademickich. Strona Uniwersytetu jest podzielona zarówno na zakładki tematyczne jak i szczegółowe podstrony wybierane z listy rozwijanej. W Uczelni prowadzony jest monitoring w zakresie udostępnianych treści na stronach. Rzetelność i aktualność informacji dotyczących kognitywistyki komunikacji jest weryfikowana i udostępniana przy udziale członków zespołu kierunkowego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Na Uczelni funkcjonuje wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia. Struktura tego systemu, zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programów studiów oraz ich systematyczną ocenę na podstawie wiarygodnych danych, przy udziale interesariuszy wewnętrznych oraz zewnętrznych, określono w uchwałach nr 88/2023 i nr 101/2023 Senatu US w sprawie wytycznych dotyczących tworzenia i doskonalenia programów studiów wyższych, programów kształcenia w szkole doktorskiej oraz programów studiów podyplomowych i innych form kształcenia.

Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów wynika z Uniwersyteckiego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia obejmującego trzy stopnie: (1) uczelniany zespół ds. jakości kształcenia, (2) rady dydaktyczne wydziałów oraz (3) zespoły kierunków, ponadto należy do tego systemu Akademickie Biuro Karier US. Nadzór nad systemem sprawuje prorektor ds. kształcenia, wspierany przez pełnomocnika rektora ds. jakości kształcenia. Administracyjne zadania związane z jakością kształcenia realizują Biuro Jakości Kształcenia US oraz Dział Wsparcia Organizacji Procesu Dydaktycznego US. Zakres odpowiedzialności poszczególnych elementów systemu, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia określono w sposób przejrzysty. Na kierunku studiów kognitywistyka komunikacji funkcjonuje Kierunkowy Zespół Jakości Kształcenia, którego skład i kompetencje określono formalnie w Statucie US.

Wszelkie zmiany oraz wycofanie programów studiów dokonuje się w sposób formalny, zgodnie z przyjętymi na Uczelni procedurami.

W projektowaniu programu studiów uwzględnia się innowacje dydaktyczne i osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki opartej na dobrej infrastrukturze technicznej.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalne warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów.

Ocena programu studiów opiera się na systematycznej analizie miarodajnych wyników, danych oraz informacji płynących z regularnie przeprowadzanej oceny zajęć dydaktycznych, regularnego przeglądu programów studiów oraz monitorowania karier absolwentów. Ocena zajęć dydaktycznych służy doskonaleniu jakości poszczególnych zajęć dydaktycznych. Badanie programu studiów pozwala zgromadzić opinie studentów o aktualnie realizowanym programie studiów. Wyniki monitorowania karier absolwentów są wykorzystywane w dostosowywaniu oferty Uczelni do zapotrzebowania rynku pracy oraz doskonaleniu programów studiów i jakości dydaktyki pod kątem oczekiwań absolwentów i pracodawców. Wyniki badań przekazywane są stosownym gremiom i organom i udostępniane całej społeczności akademickiej.

W systematycznej ocenie programu studiów biorą udział zarówno interesariusze wewnętrzni – nauczyciele akademicy i studenci – jak i interesariusze zewnętrzni.

Wnioski z systematycznej oceny programu studiów są na bieżąco wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia programu studiów oraz planowania, ulepszania i poszukiwania optymalnych form dydaktyki, w tym zastosowania nowoczesnej technologii edukacyjnej.

Analiza stanu faktycznego w kryterium pierwszym, drugim wykazała, że na kierunku kognitywistyka komunikacji regularnie dokonywana ocena programu studiów nie ma charakteru kompleksowego. Nie obejmuje np. dostosowania ogólnych efektów uczenia się do odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji właściwych powiązań pomiędzy ogólnymi efektami uczenia się i ich uszczegółowieniem w odniesieniu do zajęć i grup zajęć oraz uwzględnienie rzeczywistej roli poszczególnych dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Ponadto nie uwzględniono faktu zbyt małej liczby godzin przeznaczonych na realizację programów studiów I i II stopnia w stosunku do interdyscyplinarnego charakteru kognitywistyki oraz liczby punktów ECTS jaką przewidziano na zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia. Wliczono konsultacji do tych zajęć. Nie zagwarantowano studentom właściwej indywidualizacji ścieżki kształcenia na poziomie 30% ECTS.

Jakość kształcenia na kierunku kognitywistyka komunikacji podlega systematycznym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Ostatnia przeprowadzona została w 2018 r. i zakończyła się oceną pozytywną na pełen okres. W Uchwale Nr 319/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 czerwca 2019 r. w sprawie oceny programowej na kierunku kognitywistyka komunikacji nie sformułowało żadnych zaleceń.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na Uczelni funkcjonuje wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia. Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów wynika z Uniwersyteckiego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Wszelkie zmiany oraz wycofanie programów studiów dokonuje się w sposób formalny, zgodnie z przyjętymi na Uczelni procedurami.

Prowadzone przez Uczelnie analizy programów studiów nie zapobiegły jednak wystąpieniu nieprawidłowości, o których mowa w analizie stanu faktycznego spełnienia kryterium pierwszego i drugiego: ocena programu studiów nie ma charakteru kompleksowego, nie obejmuje ona właściwego dostosowania ogólnych efektów uczenia się do odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji, jak również właściwych powiązań między ogólnymi a szczegółowymi efektami uczenia się oraz uwzględnienie rzeczywistej roli poszczególnych dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Ponadto nie uwzględniono faktu zbyt małej liczby godzin przeznaczonych na realizację programów studiów I i II stopnia w stosunku do interdyscyplinarnego charakteru kognitywistyki oraz liczby punktów ECTS jaką przewidziano na zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia. Wliczono konsultacje do tych zajęć. Nie zagwarantowano studentom właściwej indywidualizacji ścieżki kształcenia na poziomie 30% ECTS. Ocena programu studiów opiera się na systematycznej analizie miarodajnych wyników, danych oraz informacji płynących z regularnie przeprowadzanej oceny zajęć dydaktycznych, regularnego przeglądu programów studiów oraz monitorowania karier absolwentów. W systematycznej ocenie programu

studiów biorą udział zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i interesariusze zewnętrzni. Jakość kształcenia na kierunku kognitywistyka komunikacji podlega systematycznym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie sformułowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

1. Zaleca się efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia, implikujące wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do programu studiów i jego realizacji i skutkujące podniesieniem jakości kształcenia na kierunku.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl